

Hıristiyan Evliliğinde İlkeler

Carelinks, PO Box 152, Menai NSW 2234 AUSTRALIA
www.carelinks.net

Hristiyan Evliliğinde İlkeler

Ýçindekiler

1 – EVLİLİĞİN ANLAMI	5
2 – EVLİLİK İÇİN HAZIRLANMA	11
3 – GENÇ İNSANLARIN ARKADAŞLIK KURMASI	13
4 – KADINLARIN GÖREVİ	19
5 – KOCALARIN GÖREVLERİ	23
6 – DOĞUM KONTROLÜ VE KISIRLIK	25
7 – ÇOCUK YETİŞTİRMEK	27
BAZI PRATİK SORUNLAR	
8 – ÇOK EŞLİLİK	33
9 – BOŞANMA	35
10 – AŞLIK PARASI	37
11 – SON SÖZ	39
EK 1 – BAZI KOCALARIN SORUNLARI	41
EK 2 – BAZI KADINLARIN SORUNLARI	43
EK 3 – BAZI EBEVEYNLERİN SORUNLARI	45
EK 4 – BAŞLIK PARASINDAN KAYNAKLANAN KİMİ SORUNLAR	47
EK 5 – CHRISTADELPHIANLARIN CİNSEL YAŞAMI HAKKINDA KURALLAR	49

1 – EVLİLİĞİN ANLAMI

Bu kitapçık, kadın-erkek Christadelphianlara evlilik konusunda rehberlik etmek için hazırlanmıştır. Eğer evliyseniz, evliliğinizi daha mutlu kılmanın ve günahattan uzak durmanın yolunu gösterir. Kitapçık, genç erkekseniz eş seçiminde sizi yönlendirir, genç kadınsanız size evlenmenize uygun koca seçiminde yardımcı olur.

Bu ilk bölümde evlilik hakkında bilgileri paylaşacağız.

- Evlilik, bir erkek ile kadının birleşmesidir. Hayatlarının sonuna dek “tek beden” olurlar.
- Karı ile koca, birbirine eş olmalı ve Tanrı'nın Krallığı yolunda birbirine yoldaş olmalıdır.
- Hristiyan evlilikler mutlu ve kalıcı olmalıdır. Böylece çocuklar da Tanrı'ya hizmet etmek için yetiştirilecektir.
- Erkek ile karısı arasında cinsellik ikisi için de büyük nimettir. Ancak evlilik dışı cinsellik yanlıştır.
- Karı ile koca arasında iyi iletişim, mutlu evlilik için çok önemlidir.

İki Beden Tek Olur

Ferisiler İsa'ya evlilik hakkında soru sormuştur. Yanıtı şu olmuştur:

“İsa şu karşılığı verdi: ‘Kutsal Yazıları okumadınız mı? Yaradan, ta başlangıçtan insanları `erkek ve dişi olarak yarattı’ ve şöyle dedi: `Bu nedenle adam annesini babasını bırakacak, karısına bağlanacak ve ikisi tek bir beden olacaklar.’ Şöyle ki, onlar artık iki değil, tek bedendir. O halde Tanrı'nın birleştirdiğini, insan ayırmazın.”
(Matta 19:4-6)

İsa'nın yanıtına nasıl başladığına dikkat ediniz: “Kutsal Yazıları okumadınız mı?” Sanki “Bu sorunun cevabı, hayatta bütün önemli soruların yanıtlarının yazıldığı yerde, İncil'dedir. Neden onu okumuyorsunuz?” dermiş gibi. İsa'nın atıfta bulunduğu paragraf, Yaradılış Kitabı'ndadır. Şöyle der:

“Sonra, ‘Adem’in yalnız kalması iyi değil’ dedi. ‘Ona uygun bir Yardımcı Yaratacağım.’ ... Tanrı Adem'e derin bir uyku verdi. Adem uyurken, Rabb Tanrı onun kaburga kemiklerinden birini alıp yerini etle kapadı. Adem'den aldığı kaburga

kemiğinden bir kadın yaratarak onu Adem'e getirdi. Adem, 'İşte, bu benim kemiklerimden alınmış kemik, etimden alınmış ettir' dedi. 'Ona Kadın denilecek, çünkü o adamdan alındı.'¹ Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak." (Yaradılış 2:18,21-24)

Kitab-ı Mukaddes'in bu iki paragrafı üzerinde iyice düşünerek çok şey öğrenebiliriz. İlk olarak İsa'nın sözlerinden evliliğin ne olması gerektiğini öğreniyoruz: iki insanın birleşerek tek beden olmasıdır. Tanrı, kadın ile erkeğin evlilik çatısı altında birleşmesinin ikisinin de yaşadığı sürece sürmesini istemektedir. Evlilikte birleşmek Tanrı'nın buyruğudur. Dolayısıyla Tanrı'nın birleştirdiği, erkek veya kadın tarafından ayrılmamalıdır. Böylece evliliği; Tanrı'nın istediği şekilde bir erkek ile bir kadının ömür boyu birleşimi olarak tanımlayabiliriz.

Sonsuz Yaşamın Ortak Mirasçıları

Diyelim ki bir erkeğe, "Bir eş ne içindir?" diye sorduk. Bir erkek, "Çocuk doğurup onları yetiştirmek için" diyebilir. Bir diğeri, "Yemek yapmak ve ev temizlemek için" diyebilir. Bir başkası, "Kocasını cinsel anlamda tatmin etmek için" diyebilir. Ancak bu cevapların üçü de doğru değildir. Bir eş edinmenin başlıca nedeni bu üçünden de üstündür. Yaradılış Kitabı'ndaki ayet, bunu şöyle açıklar: Tanrı, erkeğin hayatını yalnız geçirmesini istemedi ve ona yardımcı olacak bir eş yarattı. Buradaki "yardımcı olma" yanlış anlaşılmalıdır. Bu, bir karının yemek pişirerek, erkeğe cinsel haz vererek veya çocuklarını doğurup onları yetiştirerek hizmet etmesi anlamına gelmez. Anlamı bundan fazladır. Havari Petrus'un, kocaların karılarına ne gözle bakacağı konusundaki açıklaması şöyledir.

"Ey kocalar, aynı şekilde siz de daha zayıf varlıklar olan karılarınızla anlayış içinde yaşayın. Tanrı'nın lütfettiği yaşamın ortak mirasçıları oldukları için onlara saygı gösterin". (1 Petrus 3:7)

Yani bir Hıristiyan kadın saygı görmelidir. Sonsuz yaşamın ortak mirasçısıdır. Kocasının yanında duracak, onunla birlikte hareket edebilecek, Tanrı'nın sonsuz krallığı yolunda hayatları boyunca kocasıyla yardımlaşabilecek bir kişidir.

Tek Beden

Tanrı Adem'i topraktan yaratmıştır. Ancak Havva'yı ikinci bir toz yığınından yaratmamıştır. Onu, kocasının kaburgasından yaratmıştır. Bu nedenle, Adem ile Havva gerçekten tek bedendir.

¹ İbranice kadın (İşsa) sözcüğü adam (İş) sözcüğünden türemiştir.

O zamandan bu yana kadınlar kocalarının eti ve kemiğinden yaratılmamıştır elbette, ancak eşlerin yine de böyleymiş gibi davranması gerekmektedir. Havarî Pavlos'un, eşlerin Rabb karşısında nasıl olması gerektiği konusundaki sözleri şöyledir:

“Ey kadınlar, Rabb'e bağımlı olduğunuz gibi, kocalarınıza bağımlı olun. Çünkü Mesih beden kurtarıcısı olarak inanlılar topluluğunun başı olduğu gibi, erkek de kadının başıdır. İnanlılar topluluğu Mesih'e bağımlı olduğu gibi, kadınlar da her durumda kocalarına bağımlı olsunlar. Ey kocalar, Mesih inanlılar topluluğunu nasıl sevip onun uğruna kendini feda ettiyse, siz de karılarınızı öyle sevin. Mesih, inanlılar topluluğunu suyla yıkayıp Tanrısal sözle temizleyerek kutsal kılmak için kendini feda etti. Öyle ki, inanlılar topluluğunu, üzerinde leke, buruşukluk ya da buna benzer bir kusur bulunmadan, görkemli bir biçimde kutsal ve kusursuz olarak kendine sunabilsin. Aynı şekilde, kocalar da karılarını kendi bedenleri gibi sevmelidir. Karısını seven kendini sever. Hiç kimse hiçbir zaman kendi bedeninden nefret etmemiştir. Tersine, onu besler ve kayırır, tıpkı Mesih'in inanlılar topluluğunu besleyip kayırdığı gibi. Çünkü biz O'nun bedeninin üyeleriyiz. Bunun için adam annesini babasını bırakacak, karısına bağlanacak ve ikisi tek bir beden olacaklar.”
(Efesliler 5:22-31)

Demek ki bir erkek, eşini kendisinin bir parçası olarak görmelidir. Eşine şefkatsizce davranıyorsa, kendi bedenine karşı şefkatsizce davranır! Bir kadın, eşine sadakatsizlik ediyorsa, kendine sadakatsizlik eder! Evlilik, İsa ile kilisenin (inanlılar topluluğunun) meseli olmalıdır. Her evliliğin ideali, karı ile koca arasındaki sevgi ve saygıyla İsa ile ekklesianın ilişkisini yansıtmak olmalıdır. İsa, Havarilerin başı olmasına rağmen, onlara sevgisini ayaklarını yıkayarak göstermiştir. Erkek de evinde baskıcılıkla değil, yukarıdakine benzer şekilde şefkat ile resayetini göstermelidir.

Dindar Çocuklar

Bu, tamamen Pavlos'un tek beden olma konusundaki açıklamalarından kaynaklanır. Ancak bu hikayenin tamamı değildir. Peygamber Malaki, Tanrı'nın kadının neden kocasıyla tek beden olması gerektiğine dair başka bir neden daha verir:

“O yoldaşın ve evlilik antlaşmasıyla karın olduğu halde ona ihanet ettin. Tanrı sizi tek beden ve ruh yapmadı mı? Neden tek? Çünkü O kendisine özgü bir soy arıyordu. Onun için kendinize dikkat edin, hiçbiriniz gençken evlendiği karısına ihanet etmesin. İsrail'in Tanrısı Rabb, 'Ben boşanmadan nefret ederim' diyor.”
(Malaki 2:14-16)

Malaki'nin sözlerini takip etmek zordur. Bu nedenle bu ayetin cümle cümle açıklaması aşağıda verilmiştir:

1. Karınız, sizin iyi arkadaşınız ve eşiniz olmalıdır. Ona sadık kalınız çünkü onunla izdivac ederken bir söz verdiniz (akd yaptınız).
2. Yaradılış Kitabı'nın öğretisini hatırlayınız. Tanrı, Havva'yı Adem'in kaburga kemiğinden yarattı ki tek beden olsunlar. Böyle yapması gerekmezdi. Havva'yı, Adem'i yarattığı şekilde yaratabilirdi.
3. Peki Tanrı neden bu yöntemi seçmiştir? Neden Havva'yı Adem'in kaburgasından yaratıp onları tek beden yapmıştır?
4. Bunu çocukları için yapmıştır. Dindar, yani Tanrı'dan korkan evlatlar istemiştir. Böylece Tanrı, karı ile kocanın, ayrılmayacak beden gibi, çocuklarının Tanrı'ya hizmet edebileceği iyi bir ev sağlaması için ömür boyu beraber olmasını emreder.
5. Böylece her koca, karısına ömür boyu sadık kalmalıdır.
6. Tanrı, eşlerinden ayrılıp yenilerini alan erkeklerden nefret eder. Bu büyük günahkarlıktır çünkü Tanrı'nın evlilik kanununa aykırıdır.

Cinselliğin Yeri

Bir erkek ile bir kadın cinsel ilişkide bulduklarında tek beden olurlar (1 Korintliler 6:16). Bu nedendir ki bir erkeğin karısından başkasıyla cinsel ilişkiye girmesi yasaktır ve bir kadın da aynı şekilde kocasından başka kimseyle cinsel ilişkiye girmemelidir. Tanrı'nın kanunu, yalnızca iki kişinin bir beden olabileceğini söylüyor. Bir erkek ya da kadın evlenmeden önce başkalarıyla cinsel ilişkiye girmemelidir. Evlilikten sonra eşlerinden başka kimseyle cinsel ilişkiye girmemelidir. Tanrı'nın cinsellikle ilgili kanunlarına karşı gelenler zina edenlerdir. Zina etmeye devam edenlerin, Tanrı'nın krallığında yeri yoktur (1 Korintliler 6:9,10). Bkz. Ek 5. İncil, cinselliği ateşe benzetir (Özdeyişler 6:27-29). Cinsellik de, ateş gibi Tanrı'nın insanlığa en büyük lütuflarından biridir. Eğer usulüne uygun kullanırsak, bize mutluluk getirir. Karı ile koca arasındaki cinsel yaşam, ikisine de mutluluk ve memnuniyet getirir. Ancak ahlaksız cinsellik, kontrol dışı alev gibidir. Kuvvetli yıkım gücüne sahiptir. Yuvaları yıkar, istenmeyen çocukların doğumuna yol açar ve AIDS gibi korkunç hastalıkların yayılmasına sebep olur. Daha da kötüsü, böyle davrananların, Tanrı'nın krallığından dışlanmasına neden olur. Cinsellik, ateş gibi düzgün kullanılmalıdır. Cinselliğin tek doğru yeri de evliliğdir. Pavlos'un kısaca ama öz olarak dediği gibi:

"Cinsel ahlaksızlıktan kaçın." (1 Korintliler 6:18)

Ve Solomon'un dediği gibi:

“Çeşmen bereketli olsun ve gençken evlendiğin karınla mutlu ol. Sevimli bir geyik, zarif bir ceylan gibi, hep seni doyursun memeleri. Aşkıyla sürekli coş. Oğlum, neden ahlaksız bir kadınla coşasın, neden başka birinin karısını koynuna alasın? Rabb insanın tuttuğu yolu gözler, attığı her adımı denetler.” (Özdeyişler 5:18-21)

Evlilikte İletişimin Önemi

İletişim, birbirleriyle konuşmak ve diğerini dinlemek anlamına gelir. Konuşma tarzımız ile beden dilimiz bu iletişimin önemli parçalarıdır. İki inançlı evlendiğinde birbirlerine bağlandıklarını bilirler – İsa'nın ne dediğini bilirler:

“Şöyle ki, onlar artık iki değil, tek bedendir. O halde Tanrı'nın birleştirdiğini, insan ayırmazın.” (Matta 19:6)

Bu birleşme birbirlerine karşı duygularıyla, birbirlerini memnun edişleriyle başlar ve sonra birbirine konuşmaya başlayınca ve yardımlaşmaya başlayınca sözleriyle ifade edilir. Birbirlerine ne kadar değer verdiklerini göstermek için gözleriyle, gülümsemeleriyle (veya kaş çatmalarıyla) ve dokunuşlarıyla iletişim kurarlar. Son olarak evli çiftler cinsel ilişkiyle iletişim kurar. Bu sadece çocuk yapmak için değildir, konuşmanın ve birbirine sevgilerini ifade etmenin bir yoludur. İnançlıların evlilikleri; İsa'nın sağlam temeli, bizim için yaptıkları ve bizim ona toplu teslimiyetimize dayanmalıdır. Mümkün olduğu ölçüde her gün İncil'den okumaya gayret ediniz ve sohbet, meditasyon ve duaya zaman ayırınız. Bunların hepsi evliliğe güç katar. Sohbet ederken eşler birbirine karşı şefkatli ve kibar olmalıdır, birbirini önemseyip “teşekkür ederim” demeyi ihmal etmemelidir. Diğerinin iyi yanlarını görüp onları birbirlerine ve başkaların karşı tanımak önemlidir. Şu üç önemli cümleyi hatırlamalıyız:

- “Seni seviyorum”
- “Özür dilerim”
- “Seni affediyorum”

Her evlilik inişli çıkışlıdır ve inançla ilişkilerimiz üzerinde birlikte çalışmalıyız. İlk anlaşmazlık ya da sorunda vazgeçmemeliyiz. Bu bir ömür boyu çaba ister ancak beraberinde birçok lütuf da getirir. Son olarak, Pavlos'un şu kelimelerini ezberleyip günlük yaşantımızda uygularsak, evliliğimiz harika şekilde gelişecektir:

“Sevgi sabırlıdır, sevgi şefkatlidir. Sevgi kıskanmaz, övünmez, böbürlenmez. Sevgi kaba davranmaz, kendi çıkarını aramaz, kolayca öfkelenmez, kötülüğün hesabını tutmaz. Sevgi haksızlığa sevinmez, ama gerçek olanla sevinir. Sevgi her

Hıristiyan Evliliğinde İlkeler

şeye katlanır, her şeye inanır, her şeyi ümit eder, her şeye dayanır. Sevgi asla son bulmaz.” (1 Korintliler 13:4-8)

2 – EVLİLİK İÇİN HAZIRLANMA

Evlilik konusunu düşünmeden önce genç Christadelphianların, evlendiklerinde evlendikleri kişinin ideal olarak ancak başka bir Christadelphian olması gerektiğine karar vermiş olmaları gerekmektedir. İncil, başka inançları veya hiç Hristiyan inançları olmayanlarla evliliğe karşı uyarılarla doludur. İnsanlık tarihinin en başında aşağıdakinin kaydedilmiş olması çok önemlidir –

“Yeryüzünde insanlar çoğalmaya başladı, kızları doğdu. Tanrı Oğulları insan kızlarının güzelliğini görünce beğendikleriyle evlendiler.” (Yaradılış 6:1, 2)

“Tanrı’nın oğulları” denenler, Adem’in Şit tarafından torunları olunca o zaman insanlar Rabbe yakarmaya başladı (bkz. Yaradılış 4:26). Öte yandan insan kızları Rabb’e ibadet etmez, ibadet etmeye de niyeti yoktur ve bu durumun doğurduğu günahkarlık, Tanrı’nın Tufan’ı göndererek ceza vermesiyle sonuçlanmasına neden olmuştur (Yaradılış 6 & 7). Diğer örneklerin arasında, oğullarının dinsiz Kenanlılar ile evlenmesine karşı çıkan İbrahim ve İshak da vardır (Yaradılış 24:3,4; 28:1,2). Musa’nın Kanunu, İsrailoğullarının putperest Kenanlılar ile ilişkide bulunmasını veya kızlarının eş olarak alınmasını yasaklamıştır (Çıkış 34:15,16). Musa, İsrailoğullarının etraflarındaki yabancı milletlerle evlenmesini yasaklamıştır (Tesniye 7:3,4). Yeşu aynı mesajı tekrarlamıştır (Yeşu 23:12,13). Kral Solomon’un yabancı karıları, kalbini Tanrı’dan uzaklaştırmıştır (1 Krallar 11:1-11). Ezra (Ezra 9:1,2,12) ve Nehemya (Nehemya 13:23-27) aynı sorunla karşılaşmış ve bu birleşmelerin kötülüğünden yakınmıştır. Bu referansları araştırmakta fayda olacaktır. Yeni Ahit’te Pavlos, bir inançlının bir inançsızla evlenmemesi konusunu açıkça ifade etmektedir:

“İmansızlarla aynı boyunduruğa girmeyin. Çünkü doğrulukla fesadın ne ortaklığı, ışıkla karanlığın ne beraberliği olabilir? Mesih ile Belyal arasında ne sözbirliği, iman edenin iman etmeyenle ne paydaşlığı olabilir?” (2 Korintliler 6:14, 15) “Bir kadın, kocası yaşadıkça kocasına bağlıdır. Kocası ölürse, kadın dilediği kimseyle evlenmekte özgürdür; yeter ki, o kimse Rabb’e ait olsun.” (1 Korintliler 7:39)

Dolayısıyla evliliği düşünenler; mutlak memnuniyete ancak iki eşin de Rabb’e ait olduğu durumlarda ulaşabileceğini bellemelidir. Düşünce, inanç ya da amaç birliğinin olmadığı durumlarda, evliliğin sağlam bir temeli yoktur.

Birçok evliliğin sadece iki kişinin beraber yaşamasından ibaret olduğu hale gelmesine şaşılmalıdır. Kendini İsa'ya adayanların iki şeyi akıllarında açıkça bulundurması gerekmektedir. İlki, İncil'e riayet etmeyenin, Tanrı'nın gözünde halen karanlıkta olmasıdır. Bu bizim hükmümüz değil, O'nun hükmüdür. Yani, bir insan ne kadar hoş, yumuşak, nazik ve ince olursa olsun, o kişi Müjde'ye riayet edene kadar karanlıktadır. Tanrı bir insanda bütün bu özellikleri ister, ancak bu özellikler ona itaat eden bir insana ait olmalıdır. Aklimızda bulundurulması gereken ikinci gerçek ise Tanrı'nın hepimizi karanlıktan, Işığına yönlendirmiş olmasıdır (1 Petrus 2:9). Bu ışık; Tanrı ile Oğlu hakkında bilgi sahibi olmamızı, O'nun merhameti ve sertliği hakkında bilinçlenmemizi ve Müjdesi'nin vahy yoluyla bize sunulmasını dahil eder. Tanrı bizi bu ışığa çağırmıştır, biz de onun çağrısına uyduk ve böylece ciddi sorumluluk altına girmiş bulunuyoruz. Bu, hafife alınacak bir şey değildir. Pavlos der ki, Gerçek'e itaat etmeyenlere gazap ve hiddet yağacaktır (Romalılar 2:8). Tanrı'nın bu çağrısı akılda bulundurulmalıdır çünkü ebedi geleceğimiz, çağrıya sadakatimize bağlıdır. Böylece inancımız gerçek inanç ise Tanrı ve İsa'ya bağlılığımız, arkadaşlarımız ve evil bulunduğumuz eşten de önce gelen bir önceliktir. İsa bu konuda çok açık konuşmuştur:

“Annesini ya da babasını beni sevdiğinden çok seven, bana layık değildir. Oğlunu ya da kızını beni sevdiğinden çok seven, bana layık değildir.” (Matta 10:37)

Elbette yakın akranlarımızı sevmeliyiz ancak bu sevgimiz, İsa için sevgimizi aşmamalıdır. Yoksa neden ikinci gelişini ve gelecekteki krallığında vaat edilen harika şeyleri bekleyelim ki? Bu konu, aile ve akranların evlilik ve aile meselelerinde güçlü baskıda bulunabileceği durumlarda hatırlanmalıdır. İsa'ya inanıyorsak O'na itaat etmeliyiz. Ailemiz, örneğin inancımızı paylaşmayan kimselerle evlenmek gibi O'nun emirlerine aykırı eylemlerde bulunmamız yönünde baskı yapıyorsa, bu durumda O'na inayetimiz ve kendi maneviyatımız için aile baskısına direnmeli, karşı gelmeliyiz. Bölüm 1'de de anlattığımız gibi, evlilikte eşimiz ile beraber hareket eder ve Tanrı'nın krallığı yolunda hayat arkadaşı oluruz. Bu, ailemizin bizden gerçekleştirmemizi istediği şekilde bir inançsızla evlenmemiz durumunda gerçekleşmeyecektir!

3 – GENÇ İNSANLARIN ARKADAŞLIK KURMASI

Korint, günahkarlık konusunda günümüz şehirlerinden pek farklı değildi. Pavlos'un ihtida edenlere yazdığı mektuplar günümüzde bize çok yardımcı olmaktadır. Bunların ilkinde inançlıların cinsel ahlaksızlıktan kaçınması için yedi neden sunmuştur (1 Korintliler 6:18).

1. Günahkarlar, Tanrı'nın krallığını miras almayacaktır:

"Günahkârların, Tanrı'nın Egemenliğini miras almayacağını bilmez misiniz? Aldanmayın! Ne cinsel ahlaksızlık yapanlar, ne puta tapanlar, ne zina edenler, ne cinsel sapıklar, ne eşcinseller, ne hırsızlar, ne açgözlüler, ne ayyaşlar, ne sövücüler, ne de soyguncular Tanrı'nın Egemenliğini miras alacaklardır." (1 Korintliler 6:9,10. Galatyalılar 5:19-21'e de bakınız.)

2. Vaftiz olurken günahlarımızdan arınılız:

"Bazılarınız böyleydiniz; ama yıkandınız, kutsal kıldınız, Rabb İsa Mesih'in adıyla ve Tanrımızın Ruhu aracılığıyla aklandınız." (1 Korintliler 6:11)

3. Bedeniniz Rabb'e aittir; dolayısıyla bedeninizi istediğiniz gibi kullanamazsınız:

"Beden cinsel ahlaksızlık için değil, Rabb içindir. Rabb de beden içindir." (1 Korintliler 6:13)

4. Beden, diriltilecektir:

"Rabb'i dirilten Tanrı, kendi kudretiyle bizi de diriltecek." (1 Korintliler 6:14)

5. Bedeniniz İsa'nın bir üyesidir:

"Bedenlerinizin Mesih'in üyeleri olduğunu bilmiyor musunuz? Mesih'in üyelerini alıp bir fahişenin üyeleri mi yapayım? Asla! Fahişeyle birleşenin, onunla tek bir beden olduğunu bilmiyor musunuz? 'İkisi tek bir beden olacaklar' deniyor. Oysa Rabb'le birleşen kişi, O'nunla tek bir ruh olur." (1 Korintliler 6:15-17)

6. Ahlaksız ilişkiler, İsa'yla birlikteliğe aykırıdır. İnançlı, Rabb ile tek ruh olur, yani düşünce ve davranışta birliktelik vardır. Rabb ile ruhen birlikte olup aynı anda ahlaksız bir insanla birleşemezsiniz.

7. Zina, insanın kendi bedenine karşı günah işlemesidir:

“İnsanın işlediği tüm diğer günahlar bedenın dışındadır, ama cinsel ahlaksızlıkta bulunan, kendi bedenine karşı günah işler.” (1 Korintliler 6:18)

8. Siz kendinize ait değilsiniz:

“Siz kendinize ait değilsiniz. Bir bedel karşılığı satın alındınız; bunun için Tanrı'yı bedeninizde yüceltin.” (1 Korintliler 6:19,20)

Günümüzde evlilik öncesi cinsel ilişkide sakınca görülmemektedir. Evlenmeye niyeti olmayanların cinsel ilişkiye girmesine tahammül eden veya bunu teşvik ederken nasıl sakınca görsün ki? Ancak İncil'e inananlar için durum farklıdır. Cinsellik, evlilik içinde olmalıdır ve evli çiftin birbirine sevgi ifadesidir. Evlilik öncesi cinsel ilişki, evliliğin mutluluğunu yok eder. Gelişigüzel cinsellik, Hıristiyanlık dışı ve ahlaksız olmanın yanısıra, evlilik bağlarının kutsallığını hiçe sayar ve evlilik sonrasında da sadakatsizliği teşvik eder. Düzgün davranış, akılda başlar. Hıristiyan davranış, İsa'nın kaidelerine uygun olmalıdır.

AIDS konusunda uyarı

AIDS (Acquired Immune Deficiency Syndrome - Edinilmiş Yetersiz Bağışıklık Sistemi Sendromu), birkaç yıl içinde ölümlerle sonlanan korkunç bir hastalıktır. Yaygındır ve hızla da yayılmaya devam etmektedir. Genellikle virüsü taşıyan kişi ile cinsel ilişki yoluyla bulaşır. AIDS virüsü (HIV), yalnızca virüsü taşıyan kişi ile sıvı değişimi durumunda bulaşır. Bunun üç başlıca yolu vardır:

- Cinsel ilişki.
- Kan yoluyla – kullanılmış şırıngalar, kan nakli ya da kan ürünleri.
- Rahimde veya doğumda anneden bebeğe.

Evleneceğiniz kişinin yukarıdaki üç yoldan biriyle AIDS kapmış olabileceği yönünde şüphe varsa, yapılması gereken ikincinin de AIDS testi olmasıdır. İkinizin de testi yaptırmayıyla utanç önlenir ve birbirinizi yargılıyor olmazsınız. İkinizden birinin de testi pozitif çıkarsa AIDS'li kişi ile evlilik planlarının iptali, izlenecek en uygun yoldur. AIDS'e yakalanmış bir kişi ile evlenen kendi de muhtemelen hastalığı bütün kötü sonuçlarıyla kapacaktır. Doğan çocuklar da HIV pozitif olacaktır, yani henüz tamamen AIDS'in semptomlarını göstermemekle beraber virüsün taşıyıcısı olacaklardır, belirtiler ise kendini sonra gösterecektir.

Gördüğünüz gibi ahlaksızlık; Tanrı'nın emirlerine aykırı olmanın yanı sıra bu korkunç hastalıkla neticelenebilmektedir. Maalesef hastalığın annelerinden bulaştığı bebekler veya hastalığı taşıyan bir kişi tarafından tecavüze uğrayanlar gibi birçok masum insan da etkilenmektedir. (Boşanma konusunu işleyen Bölüm 9'da AIDS'in etkileri hakkında daha fazla bilgi mevcuttur.)

Karı Seçmek

Doğal olarak bu bölüm erkek kardeşlerimizi ilgilendirir, ancak kız kardeşlerimiz de okumalıdır. Bölümün sonunda onlar için ayrı sözlerimiz olacaktır. Kardeşlerimizin kendilerine uygun eş bulmak için tek şansı vardır. Bir eş bulduğunda hep onunla beraber olmalıdır. Yanlış seçim yaptığında hatasının bedelini, ömrünün sonuna dek mutsuz geçirecek ödemek durumunda kalabilir. İncil bizi bu konuda uyarır. Burada böyle üç ayet vardır:

“Kavgacı kadınla aynı evde oturmaktansa, damın köşesinde oturmak yeğdir. ... Çölde yaşamak, can sıkıcı ve kavgacı kadınla yaşamaktan yeğdir.” (Özdeyişler 21:9,19) “Sağduyudan yoksun kadının güzelliği,

Domuzun burnundaki altın halkaya benzer.” (Özdeyişler 11:22)

“Çekicilik aldatici, güzellik boştur; ama Rabb'e saygılı kadın övülmeye layıktır.” (Özdeyişler 31:30)

Dünyanın her yerinde erkekler güzel kadınlara hayranlık duyar. Başlık parasının halen kullanıldığı ülkelerde, kadının güzelliği genelde meblağy da etkiler. Ne de olsa bir erkeğin kendine güzel bir eş istemesi doğaldır. Doğal ama tehlikeli. Bir erkek sadece kadının güzelliğine odaklanmışsa, kendini kendisine uygun olmayan bir eş ile başbaşa bulabilir. Yukarıdaki cümleleri tekrar gözden geçirin. İlki, hayatın; yanlış seçilmiş eş ile mutsuz geçebileceğini söyler. Diğer ikisi de güzelliğin tek başına yeterli olmadığını, önemli olan ise kadının sağduyu sahibi olması ve Rabb'e karşı saygılı olmasının da şart olduğunu söyler.

Tanrı'nın Lutfu

Kardeşlerimiz karılarını dikkatlice seçmelidir. Bunu doğrulayan bir Özdeyiş daha vardır:

“Ev ve servet babadan mirastır, ama sağduyulu kadın Rabb'in armağanıdır.” (Özdeyişler 19:14)

Bu ayette çok önemli bir ders vardır. Babamızdan maddi servet/miras alabiliriz ya da bu serveti kendimiz kazanabiliriz. Ancak kendi çabamızla iyi bir eş bulamayız. Bu şaşkırtıcı olmamalıdır. Ne de olsa kitabımız bizi, Tanrı'nın bize

hayatımızda önemli kararlarda rehberlik etmesine izin vermemiz konusunda yönlendirir. Örneğin:

“Yaptığın her işte Rabb’i an, O senin yolunu düze çıkarır.” (Özdeyişler 3:6)

Bu konuda Kral Davud, bizim için iyi örnektir. Tanrı’ya demiştir ki:

“Yine de sürekli seninleyim, sağ elimden tutarsın beni. Öğütlerinle yol gösterir, beni sonunda yüceliğe eriştirirsin.” (Mezmur 73:23,24)

Davud’un yaşadığı gibi yaşamalı, Tanrı ile elele olmalıyız. İncil’i hergün hevesle okur ve Tanrı’ya sık sık dua edersek, O bizim hayatımızı yönlendirecektir. O, aldığımız bütün önemli kararları takip eder ve doğru seçim yapmamıza yardım eder. En önemlisi, doğru eşi seçmemize yardımcı olur. Ancak O’na eş ihtiyacımız konusunda azimle dua etmeli ve O’nun sözü ve özellikle bir bölüm (Yaradılış 24) tarafından yönlendirilmeliyiz.

İshak’ın Dersi

Yaradılış 24’te, İbrahim’in oğlu İshak için nasıl doğru eşi bulduğu anlatılır. Eğer kendiniz (veya oğlunuz) için eş bulmak istiyorsanız, bu bölümü iki veya üç defa dikkatlice okumalısınız. Hakkında dua etmelisiniz. Sonra da aldığınız dersleri bir kenara yazmalısınız. Bunu derhal, bu kitapçığı okumaya devam etmeden önce yapmanızı öneriyoruz. Doğrudan İncil’den okuduğumuz, aynı konuyu yazan bir kitaptan okuduğumuzdan daha yardımcıdır. Bunu şimdi deneyiniz. Bu kitapçığı bir tarafa koyup İncil’i elinize alınız. Tanrı’dan okumanızı kutsamasını dileyiniz ve Yaradılış 24’ü en az iki kere okuyunuz. Son olarak, bu bölümün bize verdiği dersleri bir yere not ediniz. Bu çalışmayı tamamladığınızda, kendi listenizi şu listeye karşılaştırmak isteyebilirsiniz:

1. İyi babalar, İbrahim gibi olmalıdır. Biz de çocuklarımızın mutluluğuyla yakından ilgilenmeliyiz (1-9 ayetler).
2. İnançlılar, inançsızlarla evlenmemelidir (ayet 3).
3. Kendimize uygun bir eş bulmak için büyük zorluklara katlanmaya razı olmalıyız. İbrahim’in hizmetkarı, birkaç hafta süren bir yolculuğa çıkmıştır (ayet 4).
4. Tanrı’ya güvenmeli ve meleklerinin dualarımıza karşılık vereceğine inanmalıyız (ayet 7).
5. Ne var ki, İbrahim’in hizmetkarının işi tamamen Tanrı’ya bırakmadığına dikkat ediniz. Sağduyusuna başvurup arayışında ihtiyacı olabilecek her şeyi yanına almıştır. Biz de aynı şekilde tembel olmamalıyız. Tanrı ile işbirliği içinde olup elimizden geleni yapmalıyız (ayet 10).

6. Umutsuzluğa düştüğümüzde Tanrı'nın rehberlik etmesi için dua etmeliyiz (ayet 12).
7. İbrahim'in hizmetkarı çok bilge bir insanmış. "Aradığım kadın en güzel kadın olsun" dememiştir. Söz konusu kadının en iyi kalpli ve eli açık kadın olmasını istemiştir. Biz de akıllıca davranırsak, bir eşi fiziksel güzelliği nedeniyle değil kişiliği nedeniyle seçmeliyiz (ayet 14).
8. Tanrı, zat-ı muhteremin dualarına yanıt verir ve ona çok sadakatli bir genç kadın sunar. Eğer O'na güvenirsek, O da bize karşılık verir (ayet 15-27,58-61).
9. Kadın, harika bir eş olmuştur ve İshak onu sevmiştir. Biz de Tanrı'nın bize uygun eşi seçmesine izin verirse mutluluk ve sevgi bulabiliriz (ayet 67).

Kız Kardeşlerimiz İçin Bir Ders

Yaradılış 24'te genç bayanlar ve de ebeveynleri için bir özel ders vardır. Rebeka'nın babası ve ağabeyi, Rebeka'nın hizmetkar ile gidebileceğini ve İshak'ın eşi olabileceğini söylemiştir. Bunu söylerken Rebeka'nın rızasını almamışlardır. Neyse ki Rebeka'nın annesi daha düşünceli çıkmıştır. Annesi ve oğlu, Rebeka'ya gitmek isteyip istemediğini sormuştur ve sadece "Evet" dediğinde onu göndermiştir (Yaradılış 24:55-58). Bu da bize, evlilik teklifi durumunda her genç kadına "Evet" ya da "Hayır" deme hakkının verilmesi gerektiğini gösterir. Bir genç kadın, henüz akli ermeden evliliğe yönlendirilmemelidir. Bir kadın, asla zorla evlendirilmemelidir. Bir erkek, bir genç bayana evlilik teklif ettiğinde, genç kadın kararında acelecilik etmemelidir. İlk olarak Tanrı'dan doğru kararı vermesi için destek olmasını istemelidir. Teklifte bulunan hakkında birçok soru sormalıdır: kendini İsa'ya adanmış mıdır? Din konusunda samimi midir? İyi kalpli bir insan mıdır? Benimle İncil'i okuyup tartışmak ister mi? Tanrı'nın krallığına ulaşmamda bana yardımcı olur mu? Yoksa bana engel mi olur? Bu gibi soru ve dualarla, genç kadın Tanrı'nın, ondan ne yapmasını istediğini öğrenir. Eğer Tanrı'nın, onun Rebeka gibi "Evet" demesi istediğine kanaat getirirse, erkekle evlenip ona iyi bir eş olmalıdır. Ancak aksi kanaate varırsa, Tanrı'nın yönlendirmesine kulak verip "Hayır" demelidir.

İkinci Şansınız Yoktur

Bir eş seçen her genç erkek ve ona teklifte bulunanı eşi olarak kabul eden her genç kadın, şunu aklında bulundurmalıdır: Tanrı'ya göre, evlilik ömür boyudur. Yanlış eşi seçmeniz durumunda hatanızın sonucuna katlanmak zorundasınız. İster mutlu olun ister mutsuz, hayatınız boyunca onunla beraber olmalısınız. Bu yüzden ilk kararınızda iyi karar verdiğinizden emin olmalısınız. Tanrı bize ikinci hak tanımaz.

4 – KADINLARIN GÖREVİ

Bir kadının, eşine yardımcı olarak yaratıldığını okuduk. Bir hizmetçi ya da çocuk bakıcısı veya ev ve bahçe işlerine yardım eden kimse değil, İsa'ya ibadette, Tanrı'nın krallığı yolunda ilerlemede yardımcı bir kişidir. Yeni Ahit, kadınların görevlerini şöyle anlatır:

“Ey kadınlar, Rabb'e bağımlı olduğunuz gibi, kocalarınıza bağımlı olun. Çünkü Mesih bedeninin kurtarıcısı olarak inanılır topluluğunun başı olduğu gibi, erkek de kadının başıdır. İnanılır topluluğu Mesih'e bağımlı olduğu gibi, kadınlar da her durumda kocalarına bağımlı olsunlar.” (Efesliler 5:22-24)

Bu kadar az satırlık kısa bir bölümde Rabb'in adının ne kadar sıklıkta kullanılmış olduğuna dikkat ediniz. Bu, evliliğin nasıl olması gerektiğini gösterir. İsa her zaman anımlalıdır. Her Hıristiyan evliliğin merkezinde O olmalıdır. İsa, evin gerçek reisidir. Kocanın yetkisi vardır çünkü İsa'nın hizmetkarıdır. Karı da kocasına tabi olmalıdır çünkü kocası İsa'ya tabidir.

İyi Zevce

Her kız kardeşimiz, nasıl iyi bir eş olunacağına dair Özdeyişler 31:10-31'i yakından incelemelidir. Birçok kardeşimiz bu bölümü ezberlemiştir çünkü çok değerlidir. Ayetlerinin bazıları şunlardır:

“Erdemli kadını kim bulabilir? Onun değeri mücevherden çok üstündür. Kocasına ona yürekten güvenir ve kazancı eksilmez. Kadın ona kötülükle değil, yaşamı boyunca iyilikle karşılık verir. Yün, keten bulur, zevkle elleriyle işler. Ticaret gemileri gibidir, yiyeceğini uzaktan getirir. Gün ağarmadan kalkar, ev halkına yiyecek, hizmetçilerine paylarını verir. Bir tarlayı gözüne kestirip satın alır, el emeğiyle kazandığı parayla bağ diker. Giyinip kollarını sıvar, canla başla çalışır.” (Özdeyişler 31:10-17)

Bu, iyi bir eşin çalışkan bir eş olduğunu gösterir. Kocasına ile çocuklarının rahatının yerinde olması için çabalar. Ancak bu sadece başlangıçtır. Kocasına ile çocuklarının yalnızca bedenleri ile değil, yürekleriyle de ilgilenir. Ayet 26 der ki:

“Ağzından bilgelik akar, dili iyilik öğütler.”

Görüyoruz ki aynı zamanda Tanrı yolunda iyi bir öğretmendir. Akıllıdır, yani İncil'in mesajını iyi bilir. Böylece evinde, Tanrı'nın krallığına götürülen Müjde'nin öğretmenidir. O, normal yemek verdiği gibi ruhsal yemek de verir.

Yeni Ahit Öğretisi

Pavlos, iyi eşi şöyle tarif eder:

“Öyle ki genç kadınları, kocalarını ve çocuklarını seven, sağduyulu, temiz yürekli, iyi birer ev kadını ve kocalarına bağımlı olmak üzere eğitebilsinler.” (Titus 2:4,5)

Pavlos'un, genç kadınlara kocalarını sevmelerini söylemesine dikkat ediniz. Kadının, gizlice nefret ettiği erkeğe itaat etmesi yeterli değildir. Kocasını onu sevmese de kadın, kocasını sevmeye çalışmalıdır (bir sonraki bölüme bakınız – “İyi Kadınlar ve Kötü Kocalar”). Şimdi de iyi bir eşi (karı) anlatmak için kullandığı kelimelere bakalım:

- *Sağduyulu*. Sorumluluklarını ciddiye alır ki eşi her zaman ona güvenebilsin. İradelidir ve ev işleri, çocuk yetiştirme ve Müjde konusundaki tutumunda mantıklıdır.
- *Temiz yürekli*. Başka erkeklerle arkadaşlık etmez, bunlar zararsız gibi görünen küçük arkadaşlıklar olsa dahi. Erkeklerle küçük arkadaşlıkların kolayca büyük arkadaşlıklara, büyük arkadaşlıkların da kolayca zinaya yol açabileceğini aklınızda bulundurunuz.
- *İyi ev kadını*. Bu, iyi ev çalışanı demektir. İyi eş, dışarıda geze eğlene evdeki görevlerini ihmal etmez. Gerekeni zamanında yapar.

İyi Karılar ve Kötü Kocalar

Bir kocanın eşine karşı iyi olması ya da olmaması hiçbir şeyi değiştirmemelidir. Kadın, kocası kendine şefkatsiz davransa dahi yine de onu sevmeye çalışmalıdır. Çok zor yaşantıları olan bazı kardeşlerimiz vardır. Rabb İsa'ya itaat etmeyen kötü kocalarla evlidirler. Kocaları inanca yanaşmazken Müjde'yi kabul etmişlerdir. Kocalarının itirazına rağmen vaftiz olmuşlardır. Böyle bir kardeşimiz ne yapmalıdır? İncil'e göre, kolay yolu seçip kaçmamalıdır. Kocasıyla kalmalıdır. Şöyle der:

“Bir kadının kocası iman etmemişse, ama kendisiyle yaşamaya razıysa, karısı onu boşamasın. İman etmeyen ayrılırsa ayrılınsın.” (1 Korintliler 7:13,15) “Ey kadınlar, aynı şekilde siz de kocalarınıza bağımlı olun. Öyle ki, bazıları Tanrı sözüne inanmasa bile, Tanrı korkusuna dayanan temiz yaşayışınızı görerek kendilerine hiçbir söz söylenmeden siz kadınların yaşayışıyla kazanılsınlar.” (1 Petrus 3:1,2)

Petrus'un bu sözleri, kocaları tarafından kötü muamele gören kardeşlerimiz için avutucudur. Petrus, kötü kocaların; eşlerinin iyi Hıristiyan örneğini sergilediğinde davranışlarını değiştirebileceğini söyler. Eğer siz bu kötü durumda iseniz, cesur olunuz. Tanrı'nın emirlerine uymaya çalışın ki O da sizi kutsasın. Tanrı'dan, günahkar kocanızı sevmenize yardımcı olmasını isteyin. Belki Tanrı kocanızın, sizin sergilediğiniz örnek davranıştan etkilenip değişmesini sağlar. Belki kocanız bir gün hayatı sizin için kolaylaştırır. Emin olabileceğiniz bir şey varsa, o da Tanrı'nın sizi dayanabileceğinizden fazla sınamayacağıdır. Bu doğrultuda söz vermiştir (bkz. Romalılar 8:28 and 1 Korintliler 10:13).

Ruh Güzelliği

Daha önce baktığımız bir ayetin devamında Petrus şöyle der:

“Güzelliğiniz; örgülü saçlar, altın takılar ve güzel giysiler gibi, dıştan olmasın. Gizli olan iç varlığınız, sakin ve yumuşak bir ruhun solmayan güzelliğiyle sizin güzelliğiniz olsun. Bu, Tanrı'nın gözünde çok değerlidir. (1 Petrus 3:3,4)

Bu, kadının çekici olmasının yanlış olduğu anlamına gelmez. Her Hıristiyan'ın İsa'ya ve de eşine karşı görevi, temiz olup düzgün giyinmesidir. Petrus'un endişesi, kadınların görünümüne çok fazla ilgi göstermesi olmuştur. Günümüzde böyle olan birçok kadın vardır. Hayatlarındaki en önemli şey güzelliğidir. Sadece yüzleri, saçları, giysileri ve takılarıyla ilgilenirler. Petrus'a göre bu tamamen yanlıştır. Tanrı'nın gördüğü gerçek güzellik, iyi bir kişilik ve beraberindeki iç güzelliğidir. Hıristiyan kadınlar bunun farkında olmalıdır. Çabalarının büyük kısmını yüreklerine, iç güzelliğine harcamalıdır. Bundan sonra dış görünümüne de vakit ayırabilirler. Ne var ki, kendini İsa'ya adanmış bir kişinin iç güzelliği en önemlisidir. Güzel bir kişilik, güzel bir yüzdenden daha değerlidir.

Sözün Yayılmasına Yardım

Kız kardeşlerimizin mütevazı davranışı, her iki cinsten kardeşlerimize, Tanrı'nın sözüne tabi olmamız ve itaat etmemiz gerektiğini hatırlatır (1 Korintliler 14:33-35). Bir kadın, kocasına; pratik yöntemlerle gayretlerini destekleyerek ve teşvik ederek, Tanrı'nın sözünü aramasına ve anlamasına yardımcı olarak ve onun için dua ederek ona Müjde'nin öğreticisi olarak çabalarında yardımcı olabilir. Arkadaşları ve komşularına İncil'in harika mesajını öğretebilir. Ona evlat bahşedilmişse, onlara Müjde'yi öğretme konusunda özel sorumluluk ve fırsatlara sahiptir. Evinin düzenini; günlük İncil okumasına ve öğünler ile diğer zamanlarda dua etmeye müsaade edecek şekilde ayarlayabilir. Öğünler ile diğer faaliyetleri, tüm ailenin katılmasını sağlayacak şekilde düzenleyebilir. Böylece gerçek anlamda İsrail'e ana olabilir.

5 – KOCALARIN GÖREVLERİ

Gerçekten İsa gibi koca olmak zordur. Hıristiyan kadınlara, İbrahim'in eşi Sara'yı örnek almaları öğütlenmiştir (1 Petrus 3:5,6). Ancak Hıristiyan kocalara, Rabb İsa Mesih'in kendisini örnek almaları söylenmiştir!

“Ey kocalar, Mesih inanlılar topluluğunu nasıl sevip onun uğruna kendini feda ettiyse, siz de karılarınızı öyle sevin. Aynı şekilde, kocalar da karılarını kendi bedenleri gibi sevmelidir.” (Efesliler 5:25,28)

Birçok insanın “sevgi” kelimesini yanlış anlamda kullanması üzücüdür. Cinsellik anlamında “sevişme” olarak kullanırlar. Elbette ki bu, İncil'deki anlamı değildir. İncil'de, birini sevmek; ona karşı bencil olmamak ve ona karşı iyi davranmak anlamına gelir. Yukarıda geçen bölüm, kocalara karılarını, İsa'nın inanlılar topluluğunu sevdiği gibi sevmesini söyler. İsa'nın kilisesi (inançlılar topluluğu) için öldüğünü de hatırlatır. Dolayısıyla kocaların da gerektiğinde canlarını karılarına feda etmeye hazır olması gerekir. İsa'nın havarilerine karşı üstünlük taslamadığını da hatırlada bulundurmamızdır. Bir keresinde su alıp ayaklarını yıkamıştır. Bitirdiğinde demiştir ki:

“Siz beni Öğretmen ve Rabb diye çağırıyorsunuz. Doğru söylüyorsunuz, öyleyim. Ben Rabb ve Öğretmen olduğum halde ayaklarınızı yıkadım; öyleyse, sizler de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız. Size yaptığımın aynısını yapmanız için bir örnek verdim.” (Yuhanna 13:13-15)

Bu, kocanın eşine nasıl davranması gerektiğini gösterir. Onun öğretmeni ve beyidir. Ne var ki ona hizmetkar muamelesi yapmamalıdır. Ona saygı göstermeli ve ona, aralarında ayak yıkamanın sadece bir örnek olduğu birçok iyilik yapmalıdır. Koca, karısının hizmetkârı olmalıdır:

“Aranızda en üstün olan, diğerlerinin hizmetkârı olsun.” (Matta 23:11)

Koca, eşinin ebedi maneviyatı ile de ilgilenmelidir. Ona, Tanrı'nın krallığına ulaşması için elinden gelen yardımda bulunmalıdır. İncil okumada, dualarında veya dini yaşantısının herhangi bir bölümünde yardıma ihtiyacı olduğunda, koca o yardımı vermelidir. Bir erkeğin iyi bir eşi varsa ona gerçek Hıristiyan davranışlarda bulunarak kayıpta olmayacaktır.

İyi Kocalar ve Kötü Zevceler

Bir kocaya, karısının ona iyi davranması veya davranmaması fark etmemelidir. Koca, aldatılmışsa dahi, yine de eşini sevmeye çalışmalıdır. İsa, ona ihanet eden Yuda'nın ayaklarını yıkamıştır. Biz de aynı şekilde bizden nefret edenleri sevmeye çalışmalıyız (bkz. Matta 5:43-48). Kimi zaman sabırlı kocaların eşlerinin etkilenip fikir değişikliği yaşadığı görülür, ancak bu her zaman beklenebilecek bir durum değildir. Pavlos'un dediği gibi:

“Ey erkek, karını kurtarıp kurtaramayacağını nereden biliyorsun?” (1 Korintliler 7:16)

Gerçek şu ki, kendisinin sunduğu iyi örneğin eşini kurtarıp kurtaramayacağını hiçbir zaman bilemez. Yapabileceği tek şey, onu kurtarmaya çalışmak ve Tanrı'nın kendisine yardım etmesi için dua etmektir. Asi bir eş, kocasının ona iyi davranmaya başlamasına gülebilir, ancak kocasıhiç bir zaman umutsuzluğa kapılmamalıdır. İnsanlar da İsa hakkında aynı şeyi düşünmüştür. Eğer böyle mutsuz bir ortamdaki koca iseniz, cesur olunuz. Tanrı işinizin ne kadar zor olduğunu bilir ve eşinizi sevme çabalarınızı takdir eder. Sabırlı olunuz. Bir kadının, kocasının İsa örneğinde sevgisine yanıt vermesi yıllar alır.

Aileyi Geçindirmek

Kimi adamlar doğuştan tembeldir. Eşleri tarlada çalışırken veya ticaret yaparken kendileri hiçbir şey yapmaz. Bu Tanrı'nın buyruğu değildir. İncil çok açık ve seçik bir şekilde, evi geçindirme vazifesinin kocaya düştüğünü belirtmiştir. Cennet Bahçesi'nde sürme vazifesi Havva'nın değil, Adem'in olmuştur (bkz. Yaradılış 2:15). Cennet Bahçesi'nden kovulduktan sonra toprağı sürüp ter döken yine Havva değil, Adem olmuştur (bkz. Yaradılış 3:19). Yeni Ahit'te Hıristiyan kocalar uyarılır:

“Kişi kendi yakınlarına, özellikle ev halkına bakmazsa, imanı inkâr etmiş, imansızdan beter olmuş olur.” (1 Timoteyus 5:8)

6 – DOĞUM KONTROLÜ VE KISIRLIK

Doğum Kontrolü

Bu, çiftlerin evlenmeden önce tartışması gereken bir konudur. İncil bu konuda ne der? İncil'de konuya değinilen yegane yer, Onan'ın ilkel ve bir de o kadar etkili bir doğum kontrol yöntemini kullandığı bahsedilen Yaradılış 38:9dur. Bu, Yahudilerin bu uygulamayı kullandıklarını göstermektedir. Şimdi hatırlamamız gereken ise, Tanrı'nın Musa'nın Kanunu'nda her türlü cinsel günahı yasaklamış olmasıdır (bkz. Tesniye 27:20-23). Doğum kontrolü günah olsaydı, elbette Tanrı kanunda bunu da yasaklardı. Onan ölmüştür ancak bu bize, çalı çırpı toplayan adamın ölmesinin odun toplamanın yanlış olduğunu göstermediği gibi doğum kontrolünün yanlış olduğunu göstermez (Sayılar 15:32-35). Onan ölmüştür çünkü vefat eden kardeşinin evlatlarını yetiştirmesi gerekirken bile bile Tanrı'nın kanununu ihlal etmiştir (Yaradılış 38:8). Doğum kontrolü onun koşullarında yanlış seçim olmuştur ancak bu herkes için geçerli değildir.

İncil'de, akılcı ve bencil olmayan doğum kontrol yöntemlerinin kullanımına karşı herhangi bir cümle yoktur. Elbette sağlığınıza zarar verecek veya tehlikeli ilaçlar ya da implantlar kullandıran yöntemlerden kaçınmalıyız. Pavlos, evli çiftler arasında cinsel ilişkiyi 1 Korintliler 7:3,5te ele almıştır. Karılar ve kocalar eşlerinin makul cinsel ihtiyaçlarını karşılamalıdır. Dolayısıyla en tatmin edici doğum kontrol yöntemleri, eşlerin bir yandan Pavlos'un öğretilerine uyarken diğer yandan ailelerini makul büyüklükte tutmalarına müsaade eden yöntemlerdir. Doğum kontrolünün farklı yöntemleri vardır. Kimisi bazı çiftler için daha uygundur. Evli çift; doktordan mevcut yöntemler ve bu yöntemlerden hangisinin kendileri için daha uygun olduğu konusunda bilgi almalıdır. Etkililik, güvenilirlik, rahatlık, erişim ve maliyet gözetilmelidir. Eşler birlikte karar verip sorumluluğu birlikte üstlenmelidir. Pavlos'un 1 Timoteyus 5:8'de dediği gibi, bakamayacağımız çocukları dünyaya getirmek doğru değildir. Christadelphian veliler iyi bir örnek çizmeli ve ancak iyi bakabilecekleri kadar çok çocuk doğurmalıdır.

Kürtaj

Bu, şartlar ne olursa olsun Hıristiyan kız kardeşlerimiz için bir seçenek olmamalıdır çün kü: a) Gebelik, Tanrı'dan gelir (İbraniler 11:11; Rut 4:13). b) Ceninin rahimdeyken gelişimini izler (Mezmun 139:13-16). c) Tanrı doğumda bulunur (Mezmun 22:9; 71:6; Galatyalılar 1:15). d) Çocuk, Tanrı'dan mirastır (Mezmun 127:3). Bu küçük canı öldürmemeliyiz. Kürtaj, istenmeyen gebeliği sonlandırmayı amaçlar ve bu yukarıda geçen sebeplerden dolayı yanlıştır.

Ne var ki, örneğin annenin hayatının fetüs veya rahimdeki bir hasardan dolayı tehlikede olduğu tıbbi istisnalar olabilir. Bu gibi durumlar dua etmeyi gerektirir ve eşler izlenecek yola doktorlarının yönlendirmesi ve vicdanlarıyla karar vermelidir.

Kısırlık

Ne yazık ki, evli çiftlerin çocuk sahibi olamadıkları durumlar vardır. Kadının ya da kocanın vücudunda gebeliğe mani olan kimi sorunlar olabilmektedir. Bazen tıp ile sorunlar halledilebilmektedir ancak bazen çocuk sahibi olamayacağımızı kabullenmek zorunda kalırız. Bu bazen büyük sorun yaratabilir ve kocalar eşlerinden bu sebepten dolayı boşanabilmektedir. Bu Tanrı'nın buyruklarına aykırıdır. Evlatların Tanrı'nın lufu olduğunu biliyoruz ancak Tanrı'nın, kendini İsa'ya adanmış kişilerin hayatını kontrol ettiğini de bilmekteyiz. Tanrı'nın, bizim ve ruhsal gelişimimiz için neyin en iyisi olduğunu bildiğini kabul etmeliyiz ve çocuk sahibi olamıyorsak hayatımızda başka iyi amellere yer vererek O'na hizmet etmeliyiz. Bazı öneriler arasında şunlar vardır: a) Bakacak çocuklarımız yoksa ekklesiamızda daha faal olup üyelerine daha fazla vakit ayırabiliriz. b) Aynı durumdaki kişilere yardımcı ve destek olup bir kadını ya da çifti değerli kılacak tek şeyin çocuk yapmak olmadığını gösterebiliriz. c) Öksüz çocuklara yardımda bulunabilir veya onları evlat edinebiliriz.

7 – ÇOCUK YETİŞTİRMEK

Malaki Peygamber'in evlilik hakkında öğretilerini incelemiştik. Başlıca amacının, Tanrı'ya itaatkar çocukların yetiştirilmesi olduğunu söylemiştir. Bu bölümde karı ve kocaların dindar çocuk yetiştirme vazifesini yakından inceleyeceğiz. İlkini, iki Özdeyiş'e bakalım:

“Çocuğu tutması gereken yola göre yetiştir, yaşlandığında o yoldan ayrılmaz.”

(Özdeyişler 22:6) “Henüz umut varken çocuğunu eğit, onun yıkımına neden olma.”

(Özdeyişler 19:18).

Solomon bu sözleri yazalı üç bin yıl olmuştur. Ancak günümüzde de geçerliliklerini korurlar. Eğer çocuklar Tanrı'nın yolunda ilerleme konusunda iyi eğitilmişse, yetişkin olduklarında bu yoldan ayrılmaları muhtemel değildir. Ancak disiplin, yani sıkı kurallar ve kurallara uymamaları durumunda ceza uygulamaları olmadan iyi eğitilemezler. Disiplin, çocukları Tanrı'nın sonsuz krallığına yönlendirir. Disiplinin olmadığı durumlarda çocuklar sadece yıkım ve ebedi ölüme sürüklenir. Peki çocuklara eğitim ve disiplini verme görevi kime aittir? Görev; annenin mi yoksa babanın mıdır? Kutsal Kitap'tan da göreceğimiz gibi, görev ikisine de aittir. Bu, o denli önemli bir görevdir ki anne ile babanın ikisinin de tamamen bu görevin içinde olması gerekir. İkisi de örnekle yapılan herşeyin, Tanrı'nın sözüne dayandırıldığını göstermelidir ve öncelik ekklesiya destek olmalıdır – ekmeğin bölünmesi, İncil'in okunması, vaazler, cemiyet toplantıları, vs. Mümkünse çocuklar Pazar okullarına ve gençlik kollarına katılmalıdır, ancak velilerin unutmaması gereken şey, çocuklarına Tanrı'nın buyruğunu öğretme sorumluluğunun Pazar okulu veya gençlik kollarına değil, kendilerine ait olduğudur.

“Evi Rabb yapmazsa, yapıcılar boşuna didinir. Kenti Rabb korumazsa, bekçi

boşuna bekler... Çocuklar Rabb'in verdiği bir mirastır, rahmin ürünü bir ödüldür.”

(Mezmun 127:1,3)

Mezmun burada aile kurmaktan bahseder ve bu, Tanrı'nın ilkeleri takip edilmeden yapıldıkça çabalarımız boşuna harcanır.

Babaların Görevi

Gelmiş geçmiş en yüce insanlardan biri İbrahim'dir. Tanrı'nın İncil'de arkadaşı olarak bahsettiği tek kişidir. Tanrı, İbrahim hakkında şunları söylemiştir:

“Doğru ve adil olanı yaparak yolumda yürümeyi oğullarına ve soyuna buyursun diye İbrahim'i seçtim.” (Yaradılış 18:19)

Dolayısıyla kendini Tanrı'ya adanmış bir baba olarak çocuklarına Tanrı'nın buyruklarını öğretmek İbrahim'in görevi olmuştur. Burada, evli kardeşlerimiz için bir ders vardır. Eğer ki İbrahim'in manevi oğullarıysak, o zaman biz de İbrahim gibi çocuklarımızı Rabb'e hizmet etmeleri için yetiştirmeliyiz. Eliya'nın hikayesi, çocuklarını disiplin etmekte başarısız olan kardeşlerimiz için şiddetli uyarı niteliğini taşır. Eliya, İsrail'de yüksek rahiptir. Oğulları da tapınakta rahiptir, ancak onlar hırsız, kafir ve zinakardır. Eliya yetersiz bir babadır. Oğullarına, “Neden böyle şeyler yaparsınız?” demiştir. Ancak onları durdurmak için hiçbir şey yapmamıştır (bkz. 1 Samuel 2:23). Bu nedenle Tanrı, Eliya'yı cezalandırmaya karar vermiştir. Demiştir ki:

“Çünkü farkında olduğu günahtan ötürü ailesini sonsuza dek yargılayacağımı Eli'ye bildirdim. Oğulları Tanrı'ya saygısızlık ettiler. Eli de onlara engel olmadı.” (1 Samuel 3:13)

Yeni Ahit'te, babalara öğüdü çok açık verilmiştir:

“Ey babalar, çocuklarınızın öfkesini uyandırmayın. Onları Rabb'in terbiye ve öğüdüyle büyütün.” (Efesliler 6:4)

Bu ayette iki önemli ders vardır. İlki, zaten bildiğimiz şeyi tekrarlar: babalar çocuklarını disipline etmeli ve onlara, Rabb'e hizmet etmesini öğretmelidir. Buna ek olarak, bize yeni bir şey söyler. Babaları, çocuklarının darılmamaları, yani onları kızdırmamaları yönünde uyarır. Bu çok güzel bir öneridir. Bir çocuğu cezalandırırken onu kızdırmak da çok kolaydır.

Çocuğu Cezalandırmak

Çocuğu cezalandırırken onu kızdırma hatasını nasıl önleriz? Size yardımcı olabilecek birkaç önerimiz var. İncil'den değil, tecrübe ve aklın yolundan gelir.

a) *Dostça davranın.* Çocuklarınızla olabildiğince çok vakit geçirin. Onlarla iyi arkadaş olun. Onları cezalandırmanız gerektiğinde de, bunu onlardan nefret ettiğiniz için değil onları sevdiğiniz için yaptığınızı bileceklerdir.

b) *Adil olun.* Çocuklarınızın ne yapmaları ve ne yapmamaları gerektiğini bildiklerinden emin olun. Koyduğunuz kurallara uymadıkları, onları ihlal ettiklerinde cezalandırın. Yaptıkları hata veya kazalar için cezalandırmayın. Suçları yokken onları cezalandırmak doğru değildir.

c) *Sakin olun.* Çocuğunuzu siz de sinirliyen cezalandırmamaya çalışın. Kendinizi sakinleştirmek için gayret gösterin ve çocuğu mümkün olduğunca en yumuşak şekilde cezalandırın. Aksi takdirde sinirinizi ondan çıkartarak çocuğa karşı günah işlersiniz.

Annelerin Görevi

Anneler de çocuklarının eğitiminde büyük sorumluluk sahibidir. Bunu buyuran iki ayet vardır:

“Değnekle terbiye bilgelik kazandırır, kendi haline bırakılan çocuksa annesini utandırır.” (Özdeyişler 29:15)

“Bu nedenle, daha genç olan dulların evlenmelerini, çocuk yapmalarını, ev yönetmelerini isterim.” (1 Timoteyus 5:14)

Annelerin çocuklarıyla daha fazla beraber olması nedeniyle çoğu zaman babalara göre daha fazla etkileri vardır. Bunu İsrail ve Yuda kralıkları tarihinde görürüz. Ahaz, çok kötü, putperest bir kralmış. Ancak oğlu Hezekia, ulusunu tekrar Tanrı'ya döndüren çok iyi bir kralmış. Ne var ki Kral Hezekia'nın oğlu Manase, büyükbabası Ahaz'dan da zalimmiş. Nasıl olur da kötü babanın iyi oğlu, iyi babanın da kötü oğlu olur? Bu kesin olarak bilinmemekle beraber elimizde bir ipucu vardır. Hezekia'nın Abi (ya da Abiya), Manase'nin de Hefziba adında anneleri olmuştur. Bu kadınların nasıl kişiler olduğu bize açıklanmamıştır, ama belki Abi, oğlunu iyi yetiştiren iyi bir kadın, Hefziba ise oğlunu kötü yetiştiren kötü bir kadındı. Yani kız kardeşlerimize büyük sorumluluklar düşer. Abi gibi kötü bir kocayla evliyseniz, Abi gibi çocuklarınızı, Abi'nin Hezekiayı yetiştirdiği gibi Rabb'e hizmet etmesi için yetiştirebilirsiniz.

Ailenin Gün İçinde Tanrı'ya Ayırdığı Vakit

Her Christadelphian ailenin gün içinde Tanrı'ya ayırdığı vakit olmalıdır. Bu zaman diliminde ailece dua edilmelidir. Okuyabilenler İncil'den sesli okuma sırasını üstlenmelidir. Evde okur yazar yoksa, haneden olmayan bir kardeş gelip onlara okuyabilir. Çocuklardan İncil'i anlamak için yaşı çok küçük olan varsa, anne veya baba onları yatırmadan önce onlara basit bir İncil hikayesi okuyabilir. İncil'i anlayabilecek kadar büyüdüklerinde çocuklar ailenin Tanrı'ya ayırdığı vakte katılmalıdır. Bu anın, günün en önemlisi olduğu ve katılmalarının onlar için çok faydalı olduğu öğretilmelidir. Daha büyük çocuklara da hergün

sabah veya yatmadan önce ya da her ikisinde de dua etme öğretilmelidir. Ailenin her sofraya oturduğunda baba (veya herhangi bir büyük), Tanrı'ya yiyecek için şükranlarını sunmakta öncülük etmelidir. Pavlos'un bunu bir gemide yaptığını okuruz (Elçilerin İşleri 27:34,35). Zamanla çocuklar birer genç bekar yetişkin olacaktır ve bu durumda ailenin Tanrı'ya ayırdığı zaman daha fazla önem kazanacaktır. Özellikle bu zamanlarda ebeveynler, bu gençlere karşılaştıkları zorluklarda ruhsal yardım ve destekte bulunabilir ve doktrinal sorular da tartışılabilir. Unutmayın ki vaaz vermek, eylem ve yaşam biçimiyle olduğu kadar doğru doktrinlerin öğretilmesiyle gerçekleştirilir. Çocuklara, Tanrı'nın cinsel ilişki hakkında emrettikleri; yani cinselliğin sadece evlilikte yaşanması gerektiği, evlilik öncesi veya dışında yaşandığında zina olduğu öğretilmelidir. Aileler böyle davrandıklarında çocuklar, Tanrı ile Rabb İsa Mesih'in hayatlarında gerçek bir güç olduğunu hissedecektir. Büyürken Rabb'e hizmet etmenin iyi olduğunu öğreneceklerdir. Kutsal Kitap'ın şöyle dediğinde doğru olduğunu bileceklerdir:

"Rabb; kendisini bekleyenler, O'nu arayan canlar için iyidir. Rabb'in kurtuluşunu sessizce beklemek iyidir. İnsan için boyunduruğu gençken taşımak iyidir." (Ağıtlar 3:25-27)

Onlar büyüyüp yetişkin oldukça, Müjde'yi kabul edip vaftiz olmaları, böylece anne ve babalarına, çocukları olduğu gibi kardeş olmaları için dua ederiz. Zamanla evliliği düşüneceklerdir ve ebeveynleri onlara bu konuda yardım etmeli ve öğüt vermelidir. Evlilik sadece vaftiz olmuş inançlılar arasında olmalıdır. Vaftiz olduklarında inançlılar, cemaatin parçası olurlar (Galatyalılar 3:26-29) ve bu cemaat içinde evlilik yapmalıdırlar. Ancak evlilik ve cinselliğin hayatta en önemli şeyler olmadığı hatırdta bulundurulmalıdır. Vaftiz olmuş inançlı kardeş bulamadığınızda evlenmemenizde sakınca yoktur. Hatta ve hatta bekar iken Tanrı'ya daha fazla can ve gönülden hizmet edebilirsiniz (bkz. 1 Korintliler 7:32-35). Kendilerine bir eş aramak yerine, hiç evlenmeden veya cinselliği yaşamadan kendilerini Tanrı'nın isteklerini yerine getirme yoluna adayan birçok inançlı kardeşimiz vardır. Rabb, böyle fedakarlıkları hatırlayacaktır.

Büyükveliler

Büyükvelilerin torunlarını Rabb yolunda eğitime yönünden büyük sorumlulukları vardır:

"Ancak gördüklerinizi unutmamaya, yaşamınız boyunca aklınızdan çıkarmamaya dikkat edin ve uyanık olun. Bunları çocuklarınıza, torunlarınıza anlatın. Horeb'de Tanrınız Rabb'in önünde durduğunuz günü anımsayın. Rabb bana şöyle dedi: 'Sözlerimi dünlemesi için halkı topla. Öyle ki, yaşamları boyunca benden korkmayı öğrensinler, çocuklarına öğretsinler.'" (Tesniye 4:9,10)

Mezmun 78:1-8e de bakınız. Büyükvelilerin genelde ebeveynlerden daha fazla vakti ve genelde daha fazla sabrı vardır ve torunları ile onlara bahşedilen kıymetli zaman ve fırsatları değerlendirmelidirler. Kendi torunu olmayanların ekklesiada büyüyen çocuklara yardım etme ve onları teşvik etme gibi birçok fırsatı olacaktır. Unutmayınız ki ekklesia büyük bir ailedir.

Dulluk

Dulluk üzüntü ve yalnızlık anlamına gelebilir. Genelde yaşlılıkta olmakla beraber her zaman yaşlılıkta olmaz ve aile gençken eşlerini kaybeden çok kişi olur. Bu çok zordur ve ekklesia, sevdiğinden ayrılan kardeşimiz ve ailesine destek olabilmek için elinden geleni yapmalıdır. Pavlos, 1 Timoteyus 5 te dullar hakkında birçok şey söyler. Bu ayette sadece dul kalmış bayan kardeşlerimizden bahsetmiştir ancak erkek kardeşlerimizin de bir o kadar ihtiyaçları vardır. Pavlos'un 1 Korintliler 12:12-30'te ekklesiyayı nasıl İsa'nın bedeni olarak tanımladığını ve her bireyin başına gelenin tüm ekklesiyayı nasıl etkilediğini okuyunuz. Her birimizin ihtiyaçları için yardımlaşmalıyız. Pavlos'un 1 Korintliler 7'de dulların yeniden evlenmesi konusunda kimi öğütleri vardır:

“Bir kadın, kocası yaşadıkça kocasına bağlıdır. Kocasını ölürse, kadın dilediği kimseyle evlenmekte özgürdür; yeter ki, o kimse Rabb'e ait olsun. 40Ama dul kadın, olduğu gibi kalırsa daha mutlu olur. Ben böyle düşünüyorum ve sanırım bende de Tanrı'nın Ruhu vardır.” (39, 40 ayetler)

Ve genç dullar için der ki:

“Bu nedenle, daha genç olan dulların evlenmelerini, çocuk yapmalarını, ev yönetmelerini ve düşmana herhangi bir iftira fırsatı vermemelerini isterim.” (1 Timoteyus 5:14)

BAZI PRATİK SORUNLAR

8 – ÇOK EŞLİLİK

İki ya da daha fazla kadınla evliliği teşkil eden ÇOK EŞLİLİK, yanlıştır. Kimi kişiler zaman zaman çok eşliliği, Eski Ahit'te İbrahim ve Davut gibi erkeklerin birden fazla eşi olmasına dayandırarak hak aramaya çalışır. Eski Ahit'te çok eşliliğin olduğu doğrudur, ancak bu bizim de aynısını yapabileceğimiz anlamına gelmez. İsa, evlilik konusunda çok yüksek standartlar koymuştur. Aynı zamanda öğretisinin, Tanrı'nın en başta koyduğu yüksek standarda dönmek olduğunu belirtmiştir. Bölüm 1'de de dediğimiz gibi, Tanrı Adem için bir eş yarattığında, evlilik ilkesinin bir karı ile bir kocanın ömür boyu bağlılığı olduğunu belirtmiştir. Sonrasında Tanrı, insanın zaafını gözeterek kanunu bir nebze gevşetmiştir, ancak İsa kanunun tekrar eski haline getirilmesi gerektiğini belirtmiştir. Demmiştir ki:

“İsa şu karşılığı verdi: ‘Kutsal Yazıları okumadınız mı? Yaradan, ta başlangıçtan insanları erkek ve dişi olarak yarattı ve şöyle dedi: Bu nedenle adam annesini babasını bırakacak, karısına bağlanacak ve ikisi tek bir beden olacaklar. Şöyle ki, onlar artık iki değil, tek bedendir. O halde Tanrı'nın birleştirdiğini, insan ayırmasın.’”
(Matta 19:4-6; Yaradılış 2:24)

Evlilik, üç, dört değil, iki kişinin karı ve koca olarak birleşmesini amaçlar. Bu, İsa'nın kanunudur. Dolayısıyla Christadelphianlar da inançlılara tek bir eşi olabileceğini öğretmelidir. Biz bunu öğretiyoruz çünkü bu İncil'in öğretileridir. Bir kadın veya erkek vaftiz edilmek istediğinde bu öğreti onlara açığa anlatılmalıdır.

Bir Çok Eşli Dinimize Katılınca

İncil'in ilkeler oldukça basit ve açıktır. Ancak hayat çoğu zaman karmaşıktır. Kimi zaman kendimizi ne yapacağımızı şaşırdığımız durumlarda buluruz, çünkü işin içinde iki farklı ilke vardır ve biri bir yönü gösterirken diğer biz öbür tarafa çeker. Böyle bir durumla, bir çok eşli dinimize katılıp vaftiz olmak istediğinde karşılaşılır. Biri hariç tüm eşlerinden ayrılmalı mıdır yoksa onlarla devam mı etmelidir? Gördüğümüz gibi Tanrı çok eşliliği onaylamaz. Ancak Tanrı eşlerin ayrılmasını da onaylamaz! Hatta ve hatta Tanrı, ayrılıktan nefret ettiğini söyler (Malaki 2:16). Evliliği dağıldığında kadının ve çocukların terk edilmesi çok acıdır. Çocukların sağlıklı ve dindar bir yuvada yetişmesi gereğindedir ki Tanrı

ayrılıktan nefret eder. Bu aynı zamanda boşanmış olup evli olmamakla beraber cinsel ilişki sürdürenler için de geçerlidir, özellikle de yeni partner ile ilişki çocukla sonuçlanmışsa. Eski partnerleri ve aileleri ile yeni partner ve ailelerinin ikisine karşı sorumlulukları vardır. Malaki 2:15 böyle der. Pavlos'un Korintlilere bazı sözleri aydınlatıcıdır:

"Ancak herkes Rabb'in kendisi için belirlemiş olduğu duruma uygun olarak, Tanrı'dan aldığı çağrıya göre yaşasın. Bunu bütün inanlı topluluklarına buyuruyorum." (1 Korintliler 7:17)

Tanrı'nın onu çağırdığında sünnetli olup olmadığından bahseder. Benzer şekilde bir kişinin köle olup olmadığından bahseder ve şöyle der:

"Kardeşler, herkes ne durumda çağrıldıysa, Tanrı önünde o durumda kalsın." (1 Korintliler 7:24)

Bu iki durumda da sünnet ve kölelik kolay değiştirilebilir durumlar değildir ve emir, kişinin o vakit bulunduğu durumda vaftiz olması yolunda olmuştur. Çok eşlilik de aileye büyük acı getirmeden ve bu örnekte Tanrı'nın eşten ayrılma konusunda verdiği emre karşı gelinmeden değiştirilmesi kolay olmayan bir durumdur. Dolayısıyla bir çok eşli vaftiz edilmek istediğinde, ona İncil'in çok eşlilik hakkında ne öğrettiğinin anlatılması gerekir. Bu öğretiyi kabul eder ve başka karı almamaya söz verirse, vaftiz edilebilir. Eşlerinin hepsine iyi koca ve çocuklarının hepsine iyi baba olmalıdır. Ancak ekklesiada söz almamalıdır. 1 Timoteyus 3:2de İncil, ihtiyarın tek eşli olmasını emreder.

9 – BOŞANMA

Ne yazık ki günümüzde evlilik sorunlarıyla çok sıkça karşılaşılır ve buna, kendini Rabb'e adanmış kadın ve erkekler arasında da rastlanabilir. Bu sorunlarla karşılaştığımızda ne yapmamız gerektiğini ve İncil'in bize bir evliliğin yıkılması hakkında ne dediğini bilmemiz gerekir. Yapılacak ilk şey, dua etmek ve dua etmeye devam etmektir. İdeal olarak bu duayı eşimizle birlikte, bir sorunla karşılaşır karşılaşmaz etmeliyiz. Ekklesiadan yardım istemek de önerilebilir. Bu zor gelebilir ancak sorunumuzu paylaşabileceğimiz ve bizi doğru yönlendirebilecek bilgece bir kardeşimize başvurmamız faydalı olacaktır. Yakınlarda bize yardımcı olabilecek kimse yoksa, başka ülkedeki bir kardeşimize yazıp önerilerini isteyebiliriz.

“Evliliğe olanlara ise şunu buyuruyorum, daha doğrusu Rabb buyuruyor: kadın kocasından ayrılmasın. Ayrılırsa, ya kocasız kalsın, ya da kocasıyla barışsın. Erkek de karısını boşamasın.” (1 Korintliler 7:10,11)

Rabb'den gelen bir emir olan bu sözler, bize açıkça kendini İsa'ya adanmış kardeşlerimizin boşanmasının emirlerine karşı olduğunu ve yeniden evlenmenin söz konusu olamayacağını öğretir. Matta 19:5,6 da gördüğümüz üzere, Tanrı evliliğin bir kadın ve bir erkeği ömür boyu birleştirmesini istemiştir ve Malaki 2:15,16ya göre Tanrı boşanmadan nefret etmektedir. Dolayısıyla genel bir kural olarak İncil, Hıristiyanların eşlerinden boşanıp başkasıyla evlenmesini yasaklar. Bu genel kurala istisnalar var mıdır? Kimi Christadelphianlar Matta'nın kitabında Rabb İsa Mesih'in bir istisna kaydettiğini ve sadakatsizlik için boşanmaya izin verdiğini düşünürken başkaları da kullanılan orijinal kelimeye göre İsa'nın sadece evlilik öncesi söz dönemini kastettiğini iddia eder (örneğin Meryem'in Yusuf ile nişanlı olduğu dönemde gebe olduğu ortaya çıkmıştır Matta 1:18,19). İsa iki sefer şöyle demiştir:

“Karısını cinsel ahlaksızlıktan başka bir nedenle boşayıp başkasıyla evlenen, zina etmiş olur. Boşanmış kadınla evlenen de zina etmiş olur.” (Matta 19:9)

Benzer şeyler Matta 5:32de bir miktar farklı kelimelerle ifade edilmiştir. Bu sözlerin nasıl yorumlanacağı kişisel vicdana kalmıştır ve bunların bizim için ne anlama geldiğine ve nasıl yorumlanması gerektiğine kendimiz karar vermeliyiz.

Eğer İsa'nın cinsel ilişkiye girmeye tamamlanmış bir evlilikte sadakatsizliğe karşı boşanmayı yasaklamadığına inanıyorsak bunu mümkün olan en Hıristiyanca şekilde gerçekleştirmeliyiz. Başka bir deyişle, eşimiz zina yapar yapmaz boşanmamalıyız. Bu, İsa'nın öğretilerine aykırı olur. Bizim vazifemiz; sabırlı, nazik ve merhametli olmaktır. Düşmanlarımızı bile sevmeliyiz. Örneğin, bir kardeşimizin eşi zina yaparsa, onu geri kazanmak için elinden geleni yapmalıdır. Ve bunu bir yargıç gibi davranarak değil, yumuşak başlı ve nazik bir şekilde yapmalıyız. Kardeşimiz ilkin şunu sormalı: "Eşimin günah işlemiş olmasında benim de payım var mı? Onu bunu yapmaya teşvik eden bir şey yapmış olabilir miyim?" Genelde bir erkek kendine karşı dürüstse mükemmel bir eş olmadığının farkına varır. Eşine daha iyi davranmanın yollarını düşünür ve gelecekte daha iyi bir koca olmak ister. Alçakgönüllülüğüyle eşini tövbe etmesi ve ona geri dönmesi için ikna etmelidir. Eğer eşi bunu kabul ederse, kocası onu geri alıp onu affetmelidir.

Bundan sonra işlediği günahın bir daha bahsetmemelidir. Gerçek bağışlama, geçmişini unutmak anlamına gelir. Eşi pişman olmasa da kocası vazgeçmemelidir. Eşini uzun bir zaman geri kazanmaya çalışmalıdır (Hoşea 1-3'teki Hoşea örneğine bakınız). Ancak karısının pişmanlık duymayacağı kesinlik kazandığında ümidini kesmelidir. Örneğin, başka bir erkekle beraber olup onunla çocuk yaparsa, o zaman eski kocası evliliklerinin tamamen dağılmış olduğunu kabul etmelidir. Bu durumda ne yapmalıdır? Şüphesiz ki daha önce incelediğimiz İncil ilkelerine göre hayatının sonuna kadar evlenmemelidir. Böylece Hıristiyan evliliğin ilkelerine, bir erkeğin bir kadına ömür boyu bağlı kalmasına saygı duyduğunu gösterir. Ne var ki birçok erkek, ömürlerini bir eş olmadan geçirecek kadar güçlü değildir. Bu yüzdendir ki İsa bu istisnayı kabul eder. İnsani zaafılarımızı anlayıp bize dayanmayacağımız bir yük dayatmaz. Dolayısıyla eşinin onu uzun zaman önce terk ettiği bir kardeşimizin yeniden evlenmeye hakkı vardır. Evlenmemesi öğütlenir, çünkü evlenmemesi daha iyidir, ancak Rabb onun zaafını ve bir eşsiz yapamayacaksa yeniden evlenme ihtiyacını tanır. Benzer şekilde, zinakar eşi onu terk etmiş bir kadın da yeniden evlenebilir, her ne kadar ideal olanı evlenmemiş kalması olsa dahi.

Ayrılık veya boşanma, evliliğin çocuk doğurmuş olduğu durumlarda karmaşıktır. Gelecekteki şartlar ne olursa olsun, her iki velinin de çocuklarına karşı sorumluluğu vardır. Bir ilişki feshedilebilirken, çocuklara karşı sorumluluktan vazgeçilemez ve vazgeçilmemelidir. Annenin de babanın da bu sorumluluğu olgun bir şekilde beraber yürütmesi gerekir ancak bunun nasıl gerçekleştirileceği şartlara göre kararlaştırılır. Bu sorumluluk, ayrılıktan sonra başka ilişkilerin oluşması durumunda dahi ömür boyudur.

10 – BAŞLIK PARASI

Başlık parası çok eski bir gelenektir. İsrailiiler tarafından uygulanmıştır (bkz. Yaradılış 24:53; 29:20; 34:12; Çıktış 22:16,17; Tesniye 22:28,29; 1 Samuel 18:22-27). Ancak İsa'nın yaşadığı döneme doğru bu gelenek, Kutsal Topraklar'da gözden düşmüşse benzer. Kilisenin ilk yıllarında uygulandığına dair kanıt yoktur ve Yeni Ahit'te bahsi geçmez. Başlık parası genellikle mutsuzluk ve günah doğurur. Bu gelenekten doğabilecek bazı problemlere örnekler:

1. *Başlık parası, para karşılığı eş almak olarak görülür.* Sonuç olarak kadın, kocası tarafından satın alınıp ona ait köle vazifesi görür ve ondan aşağı görülür. Bu yanlıştır ve kadının, kocası tarafından sevilip sayılan bir eş olması ilkesine aykırıdır (bkz. Bölüm 1).

2. *Kadının para cinsinden değerlendirilmesine yol açar.* Örneğin, iyi eğitilmiş veya meslek sahibi bir kadın için yüksek başlık parası talep edilebilir. Ancak Hıristiyanlıkta bu özellikler anlamsızdır. Bir Hıristiyanın iç güzelliği en önemli özelliğidir (bkz. "İç Güzellik", sayfa 17).

3. *Anne babalar, kızlarının evliliğini sadece para kazanmak olarak algılar.* Birçok ülkedeki düşünce sistemine göre çok kıızı olan bir erkek, onların başlık parasından çok kazanç sağlar. Bu, Hıristiyanlar için doğru yaklaşım değildir. Kızlarımız satılık değildir. İncil, çocukların Tanrı'nın bir lutfu olduğunu gösterir (Mezmun 127:5). Eğer kızlarımız kendilerini Rabb'e adayacak şekilde yetiştirilmişse müstakbel kocaları da iyi birer Hıristiyan olmalıdır ve onlarla evlenme sebepleri birbirlerine aşık olmaları olmalıdır.

4. *Kız evladını yetiştirmede sarf edilen emeğe karşı ödeme olarak görülür.* Eğer çocuklar Tanrı'nın lutfuysa o halde maddi kazanç düşünmeden onları yetiştirmek için çaba göstermeliyiz. Bizler Tanrı'nın çocuklarının vekilharcıyız ve Tanrı çocukları bize, onları O'nu sevmeleri için yetiştirmemiz beklentisi ile bahşeder. Verilen emeğe karşı başlık parası talep etmeyi düşünmek, İncil'de geçen özgecil sevgi öğretisine aykırı düşer. İnsan neden kızların yetiştirilmesi için başlık parası istenip oğullarının yetiştirilmesi için para istenmediğine şaşmadan edemiyor!

5. *Aile çalışanı için tazminat olarak değerlendirilir.* Çocuklarımıza sahip olmadığımızı hatırlamalıyız. Onlar, bize Tanrı'nın O'nu sevmek için yetiştirilmek üzere verdiği bir lutuftur.

6. *Yüksek başlık parası ahlaksızlığa yol açabilir.* Genç adam eğer başlık parasını toparlayamazsa, kızla cinsel ilişkiye girip onu hamile bırakmaya ve böylece evlenmek zorunda kalmalarını sağlamaya meyledebilir. Bu davranış tarzı İncil öğretilerine karşıdır ve evlilik akdini gerçekleştirmenin doğru yolu değildir (bkz. Bölüm 3 – “Genç İnsanların Arkadaşlık Kurması”).

7. *Güzel kızı olan fakir aile onu, en yüksek parayı teklif edenle evlendirmeye cezbedilebilir.* Bu doğru olmaz çünkü Hıristiyan olarak büyümüşse inançlı bir erkekle evlenmek ister. Onu, ona en yüksek teklifi verenle evlendirmek doğru kocayı sağlamaz. Onun yerine ona Tanrı'nın krallığı yolunda yardım edecek bir koca bulmaya teşvik edilmelidir. Şu emiri de aklınızda bulundurmalısınız:

“Ey babalar, çocuklarınızı incitmeyin; yoksa cesaretleri kırılır.” (Kolosaliler 3:21)

Kızınızı, ona uygun olmayan zengin bir adamla evlendirerek bu emre karşı geleceğiniz kesindir (bkz. Ek 4). Kızlarımızın sırtından ne kadar kazanabileceğimize değil, onların uygun eş ile evlenmelerini sağlamaya bakmalıyız.

11 – SON SÖZ

Bu kitapçıkta bahsi geçmeyen birçok sorunla karşılaşabilirsiniz. Evliliklerinde sorum yaşayan kardeşlerimizin ekklesia büyüklerinden öğüt ve yardım istemeliler. Eğer en yakın ekklesian çok uzaksa, her zaman tecrübeli bir kardeşimizle sorunlarıyla ilgili yazışabilir ya da bir Christadelphian büyüğümüz onları ziyaret edene kadar bekleyebilirler.

EK 1 – BAZI KOCALARIN SORUNLARI

1. Bir Christadelphian'ın kendi inancından biriyle evlenmesi gerektiğini anlamaktayım. Yakınlarda evlenebileceğim Christadelphian kız bulunmamaktadır. Ne yapmalıyım? (Alttaki cevap, aynı sorunla karşılaşan bir Christadelphian kıza da yardımcı olabilir.)

Evet, haklısın. İdeal olarak bir Christadelphian erkek, Christadelphian kadınla evlenmelidir. İncil, inançlının inançsızla evlenmemesi gerektiğini emreder. 2 Korintliler 6:14,15'i okursanız; kendinizi onunla birleştirirken diğer yandan İsa'nın bedeninden ayrılacağınızı görürsünüz. Evlenecek Christadelphian kız bulamazsanız uygulayabileceğiniz adımlar şunlardır:

- Hayatınızda karşılaştığınız diğer tüm sorunlarda olduğu gibi dua etmeli ve Tanrı'nın size rehberlik edeceğine güvenmelisiniz.
- İnançlarını paylaşan eş bulamayan kimi erkek ve kadınlar, ömürleri boyunca bekar kalabilmektedir. Bunu, İsa'nın Matta 19:12'deki öğretisine karşılık olarak yaparlar. İsa, isteğinin çok zor olduğunu kabul etmiştir ve sözleri bize emir değil, öğüttür.
- Eğer bir eşe ihtiyacınız varsa evlenebileceğiniz, Tanrı'dan korkan kadın bulmak için elinizden geleni yapmalısınız. Kimi ülkelerde bir erkeğin bir kadınla masumca buluşup onunla konuşması mümkündür. Belki bir genç kadına Müjde'yi öğretip kendisi vaftiz olduktan sonra onunla evlenebilirsiniz. Burada kimi sorunlar yaşanabilir, özellikle de kadın başka bir kilisenin üyesiye. Bu konular üzerinde dua edilmeli ve evlilik ile ilgili herhangi bir taahhütte bulunulmadan önce uzun uzun konuşulmalıdır. Eğer hala uygun bir kız bulamadıysanız, her ihtiyacınızı bilen Rabb'in sizi uygun bir Christadelphian kız ile buluşturacağı koşullar yerine gelene kadar sabırla beklemeniz en iyisidir. Bu zormuş gibi gelebilir ancak Bölüm 2 – Evliliğe Hazırlık – ve de Bölüm 3'e – “Genç İnsanların Arkadaşlık Kurması”_bakınız.

2. Eşim kısır. Arkadaşlarım bunun, Tanrı'nın onu lanetlemiş olmasından dolayı olduğunu söylüyor. Bu doğru mudur?

Hayır. Kısırlık; körlük veya sakatlık gibi bir hastalık sayılabilir. Başka hastalıklarda da olduğu gibi hem iyi insanların hem de kötü insanların başına gelebilir. Eski Ahit, bize Eyüp'ten bahseder. Eyüp, çok kötü bir hastalığa yakalanır. Arkadaşları hastalığının, Tanrı'nın onu günahları için cezalandırması olduğunu söylemiştir ancak yanılmışlardır. Eyüp, çok iyi bir kişidir ve acı çekse de, Tanrı'nın onu lanetlediğinden çekmemiştir. Dolayısıyla Tanrı'nın çocuksuz bir evliliği kutsamadığını düşünmek yanlıştır. Çocuk sahibi olamayan pek çok Hıristiyan çift vardır ancak Tanrı onları başka şekilde kutsar. İncil'e gerçekten inanan, evlatsız eşi hor görmez. Kocasını onu, çocukları doğurduğu hal kadar sevmelidir (bkz. 1 Samuel 1:8). Kadının anne babası ve arkadaşları ona kabahatliymiş gibi davranmamalı, ona sempati ile yaklaşmalı ve ona iyi davranmalıdır. Hastanın, hastalığından mesul olmadığı gibi o da çocuksuzluk için kusurlu değildir. Kısırlık bir hastalık olduğu için kimi zaman tedavi de edilebilir. Eşinizle birlikte bir hastaneye gitmeniz önemlidir. Doktorlar, ikinizden birinin vücudunda bulunan kısırliğin nedenini bulup onu tedavi edebilir (bkz. "Kısırlık", sayfa 21).

3. Karım öldü. Benim ikinci kez evlenmem mübah mıdır?

Evet. Çok eşlilik günahdır, ancak ilk eşinin ölmesi durumunda erkeğin yeniden evlenmesi çok eşlilik değildir. Tanrı, dilerseniz yeniden evlenebileceğinizi söyler. Dul kadın da kocasının ölümünden sonra yeniden evlenme hakkına sahiptir. Ancak unutmayınız ki İncil size yeni eşinizin Hıristiyan olmasını emreder (1 Korintliler 7:39).

4. Zinadan vazgeçeli zaman zaman cinsel gerginliğimi dindirmek için mastürbasyon yapıyorum. Arkadaşım bunun zina kadar kötü olduğunu ve bunu yaptıktan sonra rasgele cinselliğe dönmüş olacağımı söylüyor. Bu doğru mudur?

Hayır, doğru değil. Mümkünse bu alışkanlıktan vazgeçmeniz iyi olur ancak bu, zina kadar kötü bir günah değildir ve İncil'de bu konunun bahsi geçmemektedir. Her ne pahasına olursa olsun bir Hıristiyan zinadan kaçınmalıdır, çünkü hiçbir ahlaksız kişi (zina yapan kimse), İsa ve Tanrı'nın krallığında yer hakkına kavuşamaz (Efesliler 5:5). Hiçbir arkadaşınızın sizi zinaya teşvik etmesine izin vermeyin, çünkü bunun sonunda ebedi ölüm vardır.

EK 2 – BAZI KADINLARIN SORUNLARI

1. Annem, sadece kötü kadınların cinsellikten zevk aldığını öğretmişti. Ama kocamla cinsellikten zevk alıyorum. Yanlış mı yapıyorum?

Hayır, yanlış yapmıyorsunuz. Anneniz size yanlış öğretmiş. Tanrı'nın bize yemek yemekten zevk almamız için tad duyusu verdiği gibi bedenlerimizi cinsellikten zevk alacak şekilde yaratmıştır. Bu zevki evlilik dışında yaşamak yanlıştır ancak evlilik içinde tecrübe etmek doğru ve uygundur. Tanrı, kadınların cinsellikten kocalarının aldığı kadar haz almasını istediğini açıkça belirtmiştir. Gerçekten de Hıristiyan erkeklere, eşlerinin cinsellikten tatmin olmalarına yardımcı olmaları konusunda emir vermiştir:

“Erkek karısına, kadın da kocasına hakkını versin. Kadının bedeni kendine değil, kocasına aittir. Aynı şekilde, erkeğin bedeni kendine değil, karısına aittir.” (1 Korintliler 7:3,4)

2. Kocam beni ve çocuklarımı dövüyor. Kaçmalı mıyım?

Tanrı'ya, kocanızla birlikte daha barışçıl bir yaşam sürdürmeniz konusunda dua etmeli ve kocanıza karşı bağışlayıcı ve itaatkar olma konusunda elinizden geleni yapmalısınız. Ne var ki bu durumda kendi güvenliğiniz ve çocuklarınızın güvenliği için en iyisini siz karar verebilirsiniz. Kocanıza sadakat sözü verdiniz ancak bu sizin, kendi hayatınızı veya çocuklarınızın hayatını tehlikeye atmanız anlamına gelmez. Kocanıza dava açmayın. İncil, inançlıların kanuna başvurmasının yanlış olduğunu söyler (1 Korintliler 6:1-7). Eğer birinin size ve eşinize hakimlik yapmasını istiyorsanız, ekklesianızın büyüklerine başvurmalısınız. Evliliğinizi yola koymanıza yardımcı olabilirler.

3. Kocam şehir dışında çalışıyor. Başka bir adamdan hamile kaldım. Arkadaşım bana kürtaj yapmayı teklif etti. Kabul etmeli miyim?

Hayır. Zaten zina yaparak günah işlemiş oluyorsunuz. Eğer günahınızı saklamak için kürtaja başvurursanız Tanrı'yı aldatmazsınız. Sadece ikinci bir kez günah işlemiş olursunuz. Sağlığınızı da tehlikeye atarsınız. Birçok kadın kürtaj yoluyla

Hıristiyan Evliliğinde İlkeler

hastalanmaktadır ve bazıları da ölmelidir. Onun yerine kocanıza itiraf edin. Utanç duyduğunuzu, tövbe ettiğinizi ve bir daha zina yapmayacağınızı söyleyin. Sizi affetmesini isteyin. Ekklesianızın büyüklerine de itirafta bulunup onlardan sizin için dua etmelerini isteyin. Üyeliğinizi, tövbenizin samimi olduğundan emin olana kadar süreli olarak askıya alabilirler. Tanrı'ya da itiraf edin, ondan sizi bağışlamasını isteyin. Unutmayın ki, gerçekten pişman olduğumuz sürece hiçbir günah, affedilemeyecek kadar kötü değildir.

Eğer gerçekten pişmansanız ve O'ndan yardım için dua ederseniz, Tanrı tövbe etmenize ve gelecekte iyi bir eş olmanıza yardımcı olacaktır (ayrıca bkz. "Kürtaj" sayfa 21 ve "AIDS" sayfa 30).

EK 3 – BAZI EBEVEYNLERİN SORUNLARI

1. Oğullarımı sünnet ettirmeli miyim?

Tanrı gözünde sünnet ettirmeniz veya ettirmemeniz fark etmez. Bunda zarar olmadığı gibi yarar da yoktur, tabi doktorların bunu önerdiği kimi tıbbi durumlar hariç. İsrail Oğulları'na, oğullarını sünnet etme emri verilmiştir (bkz. Levililer 12:1-3), ancak Yeni Ahit'te Hıristiyanların böyle bir zorunluluğu olmadığı açıkça belirtilmiştir (bkz. Elçilerin İşleri 15:1-20; 1 Korintliler 7:18,19).

2. *Christadelphian olan oğlum, yine Christadelphian bir kızla evlenecek. Yakınlarda, nikahı düzenleyebileceğimiz Christadelphian ekklesia yok. Geleneksel bir düğün mü düzenleyeyim? Yoksa nikah yerel kilisede mi kıyılısın?*

Hayır. Bunların hiçbirini yapmayınız. Yerel geleneklere göre hazırlanan bir düğün doğru olmaz çünkü ... Herhangi bir kilisede de olmaz çünkü bu, hakikatsiz doktrin kabul etmek anlamına gelir. Bazıları, kilisede kıyılmayan nikahın Tanrı tarafından hoş görülmediğini düşünür. Bu yanlıştır. Oğlunuza, resmi düğün töreninin şart olmadığını anlatın. Önemli olan, gelin ile damadın tanıklar önünde karı ile koca olduklarını ilan etmesidir. Kanununun gereği olan resmi nikah işlemlerini yaptırın. Daha sonra oğlunuz ve eşi, Christadelphian ekklesianın bulunduğu bir şehre gidebilir, orada büyüklerden, kardeşlerinin evliliği için dua ettiği bir tören yapmalarını rica edebilir. Bu mümkün değilse bu duaları siz edebilir veya bir Christadelphian büyük şehrinize uğradığında oğlunuz ve eşi için dua etmesini isteyebilirsiniz.

EK 4 – BAŞLIK PARASINDAN KAYNAKLANAN KİMİ SORUNLAR

1. Eşim, başlık parasını bana ödemeyi teklif eden bir adamla kaçtı. Kabul etmeli miyim?

Hayır. Göreviniz, eşinizi geri kazanmak ve pişman olursa onu affetmek ve eşiniz olarak geri almaktır. Onu gönderip başlık parasını kabul edemezsiniz. Durumunuz oldukça zor. Ekklesianızın büyüklerinden tavsiye almalısınız. Eşinizi size geri dönmesi konusunda ikna edebilirler. Dikkat etmeniz gereken husus, karınızın AIDS kapmış olabileceğidir (AIDS için bkz. sayfa 30).

EK 5 – CHRISTADELPHIANLARIN CİNSEL YAŞAMI HAKKINDA KURALLAR

1. *Christadelphianlar evlenene dek cinsellik yaşamaz* ve Christadelphian olanlar da yaşamaz. Cinsellik, evlilik içinde nimettir.
2. *Christadelphianlar, eşlerini sevmeli* ve cinselliği, herşeyde olduğu gibi birbirinin ihtiyacını gözeterek, sadece onlarla yaşamalıdır.
3. *Christadelphianlar evli olmadıkları kimselerle yaşamaz*. Evli olmadıkları kimseyle yaşayanlar, Gerçeği öğrenir öğrenmez işleri doğru yoluna koymalıdır. Eski yaşam tarzlarını sürdürmemeli ya da evlenmeli ve eşlerine sadık kalmalıdır.
4. *Christadelphianlar homoseksüel ilişkide bulunmaz*. Erkeklerimiz başka erkeklerle, kadınlarımız da başka kadınlarla cinsel ilişkiye girmez.

Hepimizin Alacağı Ders

Okuduklarınız, uygunsuz cinselliğin, insanların işleyebileceği tek ya da en büyük günah olacağı anlamına gelmez. Hepimiz hayatımızı değerlendirip kardeşlerimizin bilmesi de Tanrı'nın bildiği günahları düşünmeliyiz. Kimse uygunsuz cinsellik günahını işleyenlere hor gözle bakmamalıdır; bu konuları ancak Tanrı yargılayabilir. Yine de doğru standartların sağlanmasını görev bilmeli ve burada yazılanları ciddiye almalıyız. Her yerdeki Hıristiyan ekklesiaların hayat kurallarının parçası olmalıdır. Ailemiz, Christadelphian olmayan arkadaş ve komşularımıza iyi örnek teşkil etmeliyiz ki ekklesianın çalışmaları İncil'in standartlarını tutsun (bkz. 2 Korintliler 6:3). Son olarak kardeşlerimiz ve gençlerimize; bu gibi veya başka türden günah işlemeye heveslendiklerinde sempati, anlayış ve yardım vermeliyiz. Suçlu olmuş veya olanlar itiraf etmekten çekinmemelidir ve günahlarını öğrenenler, Tanrı'dan edinmeyi umdukları şefkat ve merhameti onlara da göstermelidir. Günahkarlara, doğru yola dönmeleri için mümkün olan herşey yapılmalıdır. Ancak kimse Christadelphian toplum içinde günahlara tahammül edileceğini düşünmesin. Rabb'in Müjdesi'ne karşı olan şeylerin tahammül edildiği düşünölmeye başlanırsa kaybedilecek vakit yoktur.

Umut Kapısı

Pavlos'un Korintlilerden, aralarındaki günahkar adamı dışlamalarını istediğinde buna o adamı Şeytan'a teslim etmek olarak anlattığını hatırlamalıyız. Yani, Kıyamet Günü'nde ruhunun kurtarılması (1 Korintliler 5:5) umudu ile günahkar davranışlarının sona ermesi gerektiğini anlatmak için ekklesiadan çıkarılması... İlişkileri, adam pişmanlık duyana kadar kesilecekti. Tövbe ettiğindeyse onu aralarına memnuniyetle alacaklardı:

"Böyle birine çoğunluğun verdiği o ceza yeter. Aşırı kedere boğulmasın diye o kişiyi daha fazla cezalandırmayıp bağışlamalı ve teselli etmelisiniz. Bunun için ona duyduğunuz sevgiyi yenilemenizi rica ederim." (2 Korintliler 2:6-8)

Biz de buna gayret etmeliyiz: günahı kınayıp tövbe edeni bağışlamak. Tanrı geldiğinde bize böyle merhamet etsin ki ruhumuz Kıyamet'te kurtulsun.

PAUL VE ELISABETH GENDERS

